

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

6

LISTOPAD / PROSINEC 2017
54. ROČNÍK
15 Kč

ČAS V NÁS

Vážení čtenáři Zpravodaje, dostává se vám do rukou poslední číslo časopisu tohoto roku. Většina z nás má tendenci rekapitulovat, ohlížet se za uplynulým a hodnotit. Já jsem to vlastně udělala již v minulém čísle. A teď, když pro vás v době adventu chystám poslední vydání, přece jen jsem opět ovlivněna tím, že rok 2017 je skoro za námi a nový rok s osmičkou na konci před námi. Odpočítáváme poslední týdny, dny. „Čas má plné kapsy překvapení,“ napsal kdesi Jan Werich. A protože téma 62. ročníku Šrámkovy Sobotky je „Paměť a čas“ s podtitulem „Čas v nás“, Mgr. Jan Bílek

sepsal hezký ideový text ke zmiňovanému podtitulu festivalu (v 3. čísle Zpravodaje ho uveřejníme). V něm připomněl hodiny s průsvitným ciferníkem umístěné na radničním průčelí. Při pátrání po historii radničních hodin jsem našla ve starších Zpravodajích informaci, že v Sobotce bývalo i několik hodinářů. Od Jana Brojra, který r. 1749 zhotovil hodiny pro věžičku radnice, přes proslulého hodináře Jana Prokeše. Jeho dílem jsou hodiny s průsvitným ciferníkem, které se v Sobotce na náměstí na staré radnici rozsvítily r. 1865. Jsou to první hodiny tohoto druhu nejméně ve střední Evropě. V Sobotce se ciferník prosvětlil petrolejovou lampou. Její

ošetřování patřilo k funkci městských strážníků. Prokeš měl v Sobotce řadu spolupracovníků. Kaplan P. D. Šimůnek mu pomáhal s matematikou, Hall na Šafrancích vyráběl ciferníky, kolečka a závaží odléval zámečník Mencl. Věžních hodin vytvořil Prokeš celou řadu.

Karel Čapek řekl, „Sobotka je město básníků, kantorů a ševců“. Ale i hodinářství tu mělo bohatou tradici. Ať vás váš hodinový strojek s přesností doprovodí do posledních minut letošního roku a bezpečně odbije i první vteřiny Nového roku 2018.

Krásný advent a šťastné a veselé Vánoce.

Pavína Havlová

OBSAH

Čas v nás 1

RADNICE INFORMUJE 3 – 6

200 let sobotecké lékárny 6 – 8

Modrá krev 8

Zpráva o druhém a třetím
podvečeru cyklu
Modrá krev Sobotecka 9

„Jsem tu pro všechny“ 10 – 11

25. narozeniny
oblastní charity Sobotka 11

KULTURNÍ TRADICE

Vlastenecko dobročinná obec
baráčníků pro Sobotku a okolí 12

Koza a bývol u jednoho stolu 12 – 13

ZPRAVIČKY ZE ŠKOLIČKY 13 – 14

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

Přespolní běh 14

UMEA FLOORBALL FESTIVAL 14 – 15

Kopidlenský kvíteček, kapřík, jelen 15

Přírodovědný kolkan 2017/2018 16

České korunovační klenoty 16

Výtvarná exkurze – Lidice 16 – 17

Mezinárodní výtvarná soutěž
děti a mládeže – Finsko 17

KNIHOVNA

Knižní novinky 17 – 18

Otevírací doba knihovny

o Vánocích 18

Po schodech dolů 18

Do sobotecké knihovničky 18 – 19

SPORTOVNÍ RUBRIKA

Galerie vítězů sezony 2017 19 – 20

Hormonální jógová terapie
pro ženy v Sobotce 20

MĚSTSKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM 22

SPOLEČENSKÉ OZNÁMENÍ

Kulturní kalendář 22

Vítání občánků 22

Blahopřejeme 23

Jubilea 23

Ing. Arch. Rudolf Hošek 24

Za Jindrou Kolumpkem 24

Opustili nás navždy 24

Zemřel doc. Radko Volf 25

Kulturní a společenské akce
v Sobotce a okolí 26

Ryba a salát, odlehčená klasika 26

Jezdecký klub Sobotka – foto: archiv JK Sobotka

ZŠ Sobotka – přespolní běh (kategorie mladších dívek)

Vlastenecko dobročinná obec baráčníků pro Sobotku a okolí – Výroční volební zasedání
– foto: P. Havlová

RADNICE INFORMUJE

NÁVRH ROZPOČTU MĚSTA NA ROK 2018

Na úřední desce i na webových stránkách www.sobotka.cz/rozpocet-a-hospodareni-mesta je zveřejněn návrh rozpočtu města na rok 2018. Příjmy činí 45 076 000 Kč, výdaje 62 161 000 Kč, rozdíl mezi příjmy a výdaji (rozdíl k dofinancování z úspor minulých let) činí 17 085 000 Kč. Mimo návrh rozpoč-

tu je na stejném místě zveřejněn i návrh střednědobého výhledu rozpočtu na roky 2019-2022. Oba dokumenty, resp. jejich schválení, bude hlavním programem zasedání zastupitelstva dne 14. 12. od 18:00. Návrh rozpočtu mimo povinných výdajů odráží i opravy majetku a investice. Mezi ty povinné výdaje

patří např. svoz komunálního odpadu, úklid a údržba komunikací a chodníků, péče o zeleň, příspěvky na chod základní a mateřské školy, zajištění chodu městského úřadu, platby daní, dodávky vody, odvádění a čištění odpadních vod, fungování veřejného osvětlení, atd.

INVESTICE A OPRAVY V ROCE 2018

Investice a opravy majetku města, se kterými se počítá v příštím roce, lze pro přehlednost rozdělit do několika skupin:

1. Sportovní areál

Druhá etapa rekonstrukce sportovního areálu, která obsahuje jarní rekonstrukci tenisových kurtů, výstavbu beachvolejbalového hřiště a v závislosti na úspěšnosti získání dotace i výstavbu hřiště na workout (venkovní posilovna). Na podzim 2018 by se začalo s rekonstrukcí budovy šaten, ubytovny a tribuny tak, aby na jaře 2019 byl objekt opět k dispozici Sportovnímu klubu Sobotka. Na tuto etapu je v návrhu rozpočtu vyčleněno 3,2 mil. Kč s tím, že dofinancování rekonstrukce budovy šaten by bylo záležitostí rozpočtu na rok 2019.

2. Památky

Do této skupiny můžeme zahrnout právě se rozbíhající **stavební úpravy v domě čp. 5** na náměstí (stará radnice), které obsahují rekonstrukci přízemního nebytového prostoru na prodejnu/provozovnu a především rekonstrukci celého I. patra staré radnice. Zde vzniknou 3 nebytové prostory k pronájmu – kanceláře. Ale dispozičně bude celé patro připraveno na to, že jednoduchými úpravami lze z kanceláří udělat malometrážní byty. Součástí rekonstrukce jsou rozsáhlé vnitřní stavební úpravy, nové

rozvody vody, odpadu, elektřiny, nové vytápění a úprava povrchů. Okna byla vyměněna v průběhu října 2017 za cenu 480 000 Kč. Celkové náklady na zmíněné stavební úpravy budou 6 340 000 Kč. Mimo to, že tak bude další nemovitost města kompletně opravena, začne dům, který je v prvním patře dlouhá léta prázdný, opět žít.

Další připravovanou akcí je pokračování v opravách sousedního **domu čp. 6**, resp. jeho **západní a jižní fasády** v Boleslavské ulici. Na tuto akci bychom rádi využili příspěvku z Programu regenerace městských památkových rezervací a zón, který každoročně vypisuje Ministerstvo kultury. Očekávaná částka kolem 1 mil. Kč by opravě za cca 3 mil. Kč výrazně pomohla.

Poslední významnější investicí této skupiny by byla výměna střešní krytiny na myslivně pod Humprechtem. Tato kulturní památka byla dlouhá léta ve špatném technickém stavu. V letošním roce došlo ke statickému zajištění celé budovy a opravě prasklých kleneb, v příštím roce se počítá s novou střechou, která by po dohodě s památkáři byla z břidlice. Celková cena za opravu se bude pohybovat kolem 1,3 mil. Kč

3. Rekonstrukce místních komunikací

V této skupině se počítá s opravou **pěší cesty v ulici Pod Uličkou**, která

se nachází v městské památkové zóně a spojuje Malé náměstí, ulici Šafrance a Zahradní ulici. Stavební úpravy v sobě zahrnují rozebrání stávajícího povrchu, nový povrch ze žulových kostek o rozměru 10x10 cm a nové veřejné osvětlení. Cena bude cca 800 tis. Kč. Dále se počítá s opravou **místní komunikace v Čálovicích** (jde o vnitřní cestu od palírny Pažoutových směrem ke statku pana Šolce a zpět na krajskou komunikaci + odbočka směrem k domu Junkových), s **dokončením chodníků v Zahradní ulici** směrem k Tyršově a Spyšovské a s dílčími opravami cest v Sobotce i místních částech. V neposlední řadě dojde i na delší dobu odkládanou akci, kterou je vytvoření kultivované **zpevněné plochy** mezi jednotlivými budovami Domu s pečovatelskou službou.

4. Výstavba kanalizace

Ideálně příští rok na podzim by měla být zahájena další etapa kanalizace, tentokrát se bude jednat o dokončení v Boleslavské ulici od křižovatky s Jerábkovou směrem na náměstí vč. boční větve přes parkoviště, která odkanalizuje celou jižní stranu náměstí. Zároveň bude položena i dešťová kanalizace, vč. nových vpustí, která je nutná pro budoucí odvodnění plochy náměstí. Tato akce, bude hrazena z části VOS a.s. Jičín (hlavní splašková kanalizace) a z části

městem (veřejné části přípojek a dešťová kanalizace) a stane se nutným základem pro komplexní rekonstrukci povrchů v tomto úseku (podrobněji viz ZŠS 5/2017 nebo rubrika „Radnice informuje-ríjen2017“ na webu města).

5. Nákup nového hasičského auta

Jednotka požární ochrany Sboru dobrovolných hasičů, která ve městě funguje, je zařazena do krajského Integrovaného záchranného systému. Hasiči jednotky procházejí výcvikem a školeními, jejich nasazení je nejčastěji u požárů a vzhledem k blízkosti vytižené silnice I/16 i u dopravních nehod. Stávající velkokapacitní cisterna je model Tatra T138 z roku 1965, která je pro efektivní zásah již nezpůsobitelná. Proto město v rámci vyhlášení dotační výzvy z Integrovaného regionálního operačního programu požádalo prostřednictvím Místní akční skupiny Český ráj a Střední

Pojizeří o dotaci na pořízení nové velkokapacitní hasičské cisterny. Vzhledem k tomu, že se jedná o vozidlo, jehož cena se pohybuje kolem 8 mil. Kč, lze o jeho pořízení aktuálně uvažovat, jen pokud bude dotace, jejíž výše je velice výhodných 95%, získána.

6. Příprava projektové dokumentace

Nutnou podmínkou oprav a investic v dalších letech je pořízení kompletní projektové dokumentace s rozpočtem na každou akci. Proto je v návrhu rozpočtu pamatováno i na pořízení projektu pro opravu fasády městského úřadu, projektu na výstavbu parkoviště naproti poště a opravu chodníku v Jičínské ulici, projektu na stavební úpravy bytů v čp. 6, nebo na projekt vodovodu do Lavic a části Zajakur. Zadány jsou již projekty na opravu chodníků v Boleslavské ulici a parkoviště pod divadlem, na opravu Tyršovy ulice a na vodovod do Kdanic.

Samostatnou kapitolou je pak nastartování studie a projektové dokumentace na rekonstrukci náměstí Míru.

V návrhu rozpočtu jsou zahrnuty i drobnější věci typu oprava hřbitovních bran a zdi nebo úprava plochy na tříděný odpad ve Spyšovské ulici. Pamatováno je i na výdaje v souvislosti s oslavami 520. výročí povýšení Sobotky na město a oslavami 100. výročí založení Československa.

Podrobný seznam investic a oprav, vč. předpokládané finanční náročnosti, bude zveřejněn po schválení rozpočtu a o detailech jednotlivých akcí budeme informovat na webových stránkách města a ve Zpravodaji.

Vážení spoluobčané, milí Sobotáci, blíží se konec roku, proto Vám i Vaším blízkým přejeme klidné a šťastné Vánoce a pevné zdraví a hodně štěstí v roce 2018.

INFORMACE O ZMĚNÁCH CEN ZA SBĚR A SVOZ SMĚSNÉHO KOMUNÁLNÍHO ODPADU

Severočeské komunální služby s.r.o., součást společnosti Marius Pedersen a.s., informovaly město, že od 1. 1. 2018 dochází k navýšení cen za sběr, svoz a odstranění směsného komunálního odpadu o cca 4,5%. Jinými slovy

roční poplatek za např. 120l popelnici s týdenní svozem se navýší z 2496 Kč na 2604 Kč, tedy o 108 Kč, což je o 9 Kč měsíčně. Mimo to dochází i k navýšení cen sběru a svozu tříděného odpadu (barevné kontejnery). Podrobný ceník

bude součástí aktualizované obecně závazné vyhlášky, která bude zveřejněna po zasedání zastupitelstva v polovině prosince.

Ing. Lubor Jenček, starosta
Bc. Jan Janatka, místostarosta

VYHODNOCENÍ DOTAZNÍKU NA TÉMA SPOKOJENOST SE STRAVOVÁNÍM VE ŠKOLNÍ JÍDELNĚ SOBOTKA

Vážení rodiče, učitelé a externisté strávající se ve Školní jídelně Sobotka,

na začátku září letošního roku byla na popud Rady města Sobotka zrealizována anketa na téma spokojenost se stravováním ve Školní jídelně Sobotka. Sběr dotazníků byl ukončen 18. 9., do 6. 10. probíhalo zpracování dotaz-

níků a 11. 10. se konalo zasedání rady města za účasti ředitelky školní jídelny, paní Elišky Najmonové, a hlavní kuchařky Marie Plíškové. Zástupkyně ŠJ byly seznámeny s výsledky ankety a písemnými připomínkami strávníků, poté následovala více jak hodinová diskuze nad tématem. Rada se usnesla, že výsledky

ankety budou zveřejněny zároveň s odevzdáním a vysvětlením školní jídelny, k čemuž nyní dochází.

K dispozici bylo 450 kusů dotazníků a odevzdáno bylo rovných 300 kusů, což činí 66,7%. Dvě třetiny strávníků tedy dotazník vyplnili. V souhrnu je to tak, že cca 60% dotazovaných je spoko-

jen o či spíše spokojeno s kvalitou stravování a skladbou jídelníčku, 40% nikoli. Téměř stejný poměr byl i pro výraznější odlišení obědu č. 1 a č. 2. A poměrně překvapivý počet kladných hlasů byl pro zdražení obědů v případě zpestření stravy a navýšení kvality – cca 80% dotázaných. Detailní vyhodnocení celého dotazníku naleznete na str. 3 tohoto dokumentu. Na zhruba stovce dotazníků byly připisány připomínky, kritika, náměty na zlepšení i pochvaly.

Z kritických připomínek vybíráme ty nejčastější:

vaření z instantních surovin a polotovary (např. používání bramborové kaše v prášku), požadavek vařit z čerstvých a sezónních potravin, nedávat jogurty, nedávat párky a uzeninu, špatná skladba jídelníčku (např. č. 1 krupicová kaše, č. 2 brambory s tvarohem nebo č. 1 vepřové rizoto a č. 2 fazole s vepřovým), vylepšit kvalitu polévek, možnost koupit si k jídlu ovocný / zeleninový salát, málo míst k sezení, dlouhá fronta, malá kapacita jídelny, malé a suché svačinky pro MŠ, kvalita mytí příborů, rozšířit výběr jídel – neustále se opakuje to samé, více zeleninových a ovocných salátů, místo jogurtů, ke kterému není lžička a děti si je stejně nosí domů, nabízet šlehaný tvaroh a pudink do misek nebo moučník, nepoužívat glutamát a dochucovadla, omezit slazené nápoje, nadužívání cukru, mouky, mléka a masa, nejistota, zda funguje elektronické objednávání jídel, ...

Na některé z připomínek reaguje níže uvedené vyjádření ředitelky školní jídelny, jedná se především o připomínky ohledně kvality jídel a skladby jídelníčku. Co se týče připomínek ke ka-

pacitě jídelny, apod., tak to se jedná o záležitost, kterou lze měnit jen těžko. Specifikum sobotecké školní jídelny je to, že se jedná o samostatnou organizaci, která nepodléhá základní škole, resp. ředitelce školy a navíc je umístěna mimo budovu základní školy. Suterén mateřské školy, kde se nachází, nenabízí možnost jednoduchého rozšíření a tím je limitován nejen prostor pro další stoly, ale i prostor pro umístění řekněme salátového baru, nebo další myčky, která by umožnila rychlejší mytí, apod. Po zmíněném zasedání rady bylo dohodnuto, že určitě existuje prostor pro zlepšení a jídelna na něm začne pracovat, a pokud se v případě zlepšení a zpestření jídelníčku nevejde do stávajícího rozpočtu, lze uvažovat o navýšení cen obědů. Nechme tedy vedení a kolektiv kuchařek jídelny nějaký čas a uvidíme, jak se situace bude vyvíjet.

Bc. Jan Janatka, místostarosta

Nyní následuje zmíněné vyjádření ředitelky školní jídelny Elišky Najmonové:

V září tohoto roku proběhlo dotazníkové šetření, které se týkalo spokojenosti strážníků s naší školní jídelnou. Ráda bych se proto vyjádřila k výsledkům tohoto dotazníku.

V letošním školním roce připravujeme stravu pro 480 strážníků (z mateřských škol, základní školy a pro cizí strážníky – hlavně z řad důchodců).

Při přípravě jídel jsme povinny řídit se vyhláškou č. 107/2005 Sb., o školním stravování, ve znění pozdějších předpisů, a zároveň musíme dodržet finanční limit věkových skupin strážníků.

Spotřební koš zmiňované vyhlášky určuje podíl spotřeby masa, ryb, mléka, mléčných výrobků, cukru, tuku, zeleniny, ovoce, luštěnin... v připravovaných pokrmech. Je pro nás závazný a kontroluje jej Česká školní inspekce i Krajská hygienická stanice Královéhradeckého kraje. Proto se vaří „neoblíbené“, ale z hlediska zdravé výživy zdravé ryby, čočka, hrách... Naše jídelna by také raději vařila jídla, na které jsou děti zvyklé a mají je rádi, ale tak bychom nedodržely limity spotřebního koše. Proto jsou tato „neoblíbená“ jídla přesto pravidelně zařazována do jídelníčku, aby se je děti naučily jíst. Těžko se však mění jejich stravovací návyky, pokud se zásady zdravé výživy v rodinách nedodrží. Děti nejsou bohužel zvyklé jíst zeleninová jídla, pokrmy z luštěnin či bezmasá jídla. Naši představu zařazovat „zdravá jídla“ jako druhou variantu obědů není možné realizovat, neboť by si ji podle naší zkušenosti děti ne zvolily, a tak by jídelna nesplňovala výživové hodnoty obědů pro děti (spotřební koš).

Obědy připravujeme od základu z čerstvých surovin, polotovary se v naší školní jídelně nepoužívají, pokud k nim nepočítáme mraženou zeleninu, rajčatový protlak, sterilizované zelí, okurky. Žádné instantní polévky, omáčky nebo základy, kterých je v současné době na trhu velmi mnoho a neustále jsou nám nabízeny, se v naší jídelně nepoužívají. Výjimkou byla směs na bramborovou kaši v jarních měsících, kdy brambory byly již vodnaté a nekvalitní. Všechno si vaříme tedy raději samy nejen proto, že jsou tyto polotovary velmi drahé, ale především nechceme našim strážníkům nabízet žádnou nezdravou „chemii“.

Druhá varianta obědů se vaří za předpokladu, že si ji zvolí minimálně deset strážníků. Děti ze základní školy

CELKEM - 309 strážníků									
OTÁZKA	ANO	SPÍŠE ANO	SPÍŠE NE	NE	ANO	SPÍŠE ANO	SPÍŠE NE	NE	
2 Jste spokojeni s kvalitou stravování v ŠJ?	67	115	86	31	22,4%	38,5%	28,6%	10,4%	
3 Jste spokojeni se současnou skladbou jídel v ŠJ?	63	124	91	21	21,0%	41,5%	30,4%	7,0%	
4 Jste spokojeni s nabídkou nápojů?	128	108	46	12	43,5%	36,7%	15,7%	4,0%	
5 Postrádáte v jídelníčku větší objem čerstvé zeleniny a ovoce?	130	79	59	30	43,0%	26,5%	19,8%	10,0%	
6 Uvítali byste pravidelné zařazování sezónní zeleniny a ovoce? (v lednu ne rajčata a okurky)	167	74	32	22	56,0%	25,0%	10,9%	7,5%	
7 Uvítali byste, aby oběd č.2 byl vždy výrazně alternativní k obědu č.1 (vegetariánské jídlo, ryby, saláty, luštěniny...)	115	60	68	55	38,0%	20,1%	22,8%	18,5%	
8 Stěžuje si vaše dítě, že mu v ŠJ nechutná?	64	67	75	65	23,0%	24,7%	27,7%	24,0%	
9 Používáte elektronické objednávání a odhlašování obědů?	118	37	39	104	39,0%	12,4%	13,0%	34,9%	
10 Myslíte si, že současná cena oběda (22 Kč pro MŠ, 24/26/28 Kč pro ZŠ a 52 Kč pro ext.) odpovídá kvalitě a množství?	115	114	50	16	38,0%	38,6%	17,0%	3,4%	
11 Souhlasili byste v případě zpestření stravy s navýšením ceny oběda?	146	93	40	18	48,2%	31,3%	13,5%	6,0%	
12 O kolik jste ochotni si za lepší nebo vhodnější stravování připlatit? (myšleno na 1 oběd)	26	61	130	78	8,8%	20,7%	44,0%	26,4%	
	0 Kč	1-2 Kč	3-5 Kč	6-8 Kč	0 Kč	1-2 Kč	3-5 Kč	6-8 Kč	

si obědy mohou zvolit samy ve školní jídelně nebo s rodiči elektronicky, dětem v mateřských školách variantu obědu určí ředitelka školy. I když se každý den ve školní jídelně pravidelně uklízí, v pátek se provádí komplexní úklid nejen prostor kuchyně a jídelny, ale hlavně kuchyňských skříněk, pracovních stolů, ná-

dobí a náčiní. Proto se v pátek vaří pouze jedna varianta obědů.

V naší školní jídelně se snažíme vařit tak, aby zde našim strávnickům chutnalo, ale jsme si vědomy, že se dá stále něco zlepšovat a inovovat. Budeme se proto snažit zařazovat do našich jídelníčků více sezónní zeleniny a ovoce. Dále se zaměří-

me na přípravu „zdravých variant“ obědů a potom bude na našich strávnicích, zda si tuto variantu zvolí.

Eliška Najmonová,
Školní jídelna Sobotka

Podrobnější výsledky na
<http://www.sobotka.cz/magazin>

VÝSLEDKY HLASOVÁNÍ ZA ÚZEMNÍ CELKY

Kraj: Královéhradecký kraj; Okres: Jičín; Obec: Sobotka

Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlas	% platných hlasů
celkem	zpr.	v %						
2	2	100,00	1 930	1 198	62,07	1 198	1 188	99,17

Výsledky hlasování za územní celky – Město Sobotka

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	Občanská demokratická strana	108	9,09
2	Řád národa - Vlastenecká unie	0	0,00
3	CESTA ODPOVĚDNÉ SPOLEČNOSTI	0	0,00
4	Česká str. sociálně demokrat.	74	6,22
6	Radostné Česko	0	0,00
7	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	71	5,97
8	Komunistická str. Čech a Moravy	81	6,81
9	Strana zelených	21	1,76
10	ROZUMNÍ-stop migraci, diktát. EU	19	1,59
12	Strana svobodných občanů	14	1,17

13	Blok proti islam. - Obrán. domova	0	0,00
14	Občanská demokratická aliance	2	0,16
15	Česká pirátská strana	137	11,53
19	Referendum o Evropské unii	0	0,00
20	TOP 09	112	9,42
21	ANO 2011	385	32,40
22	Dobrá volba 2016	0	0,00
23	SPR - Republ. str. Čsl. M. Sládka	2	0,16
24	Křesť. demokr. unie - Čs. str. lid.	56	4,71
26	REALISTÉ	8	0,67
27	SPORTOVCI	3	0,25
28	Dělnic.str.sociální spravedl.	1	0,08
29	Svob. a př. dem. - T. Okamura (SPD)	93	7,82
30	Strana Práv Občanů	1	0,08

200 LET SOBOTECKÉ LÉKÁRNY

(3. pokračování)

Do třetího tisíciletí

Dostáváme se do období od roku 1945 do současnosti. Je to období velkých událostí a změn, ne vždy příjemných a prospěšných.

Zprvu se zdálo, že vše bude pokračovat v návaznosti na dosavadní vývoj. Lékárnu měl v nájmu od roku 1943 PhMr. Viktor Hányš. I on napsal do Dějin sobotecké lékárny roku 1966 svůj podrobný životopis. Tento rodák

z Rychnova nad Kněžnou (31. 3. 1898 – 17. 11. 1981 Praha) vystudoval tamní gymnázium a od září 1915 prakticoval v sobotecké lékárně u PhMr. Jaroslava Macouna. Není vyloučeno, že Macoun se seznámil s Hányšovou rodinou při své praxi v Rychnově nad Kněžnou. V květnu 1916 musel Hányš narukovat na italskou frontu. Byl raněn a do konce ledna 1919 se léčil v nemocnicích v Broumově a v Hradci Králové. Po návratu, přeruščeném vojenskou službou

na Slovensku, dokončil v Sobotce v září 1921 povinnou praxi a v roce 1923 po studiu lékárnictví na pražské univerzitě získal titul PhMr. Pracoval pak dvacet let v Tomíčkově lékárně U Anděla strážce na Kladně. Oženil se roku 1926 s Anežkou Veselou, dcerou pekaře ze Sobotky. V září 1938 byl jako nadporučík lékařské služby mobilizován, nastoupil v divizní nemocnici v Plzni a odtud „do pole“ blíže hranicím v Dolní Krupě.

V roce 1942 se vrátil potřetí a definitivně do Sobotky. Byl zde od 1. října provizorem, od 1. února 1943 převzal lékárnou do nájmu. Nájemné činilo 5.000 Kč měsíčně, roční obrat byl kolem 400.000 Kč. Jako aspiranti farmacie zde byli zaměstnání Zbyněk Krámek (od 1. 11. 1941) a Helena Holanová (1944–1946).

Situace za války byla složitá, sobotecká lékárna měla zásobovat léky i tábory německých dětí na Mladějově a na Nebákově. Zaměstnanci museli složit zkoušku z němčiny. Také „národní hosté“, kteří od konce roku 1944 prchali před Rudou armádou, sháněli léky, hlavně aspirin a sirupy proti kašli. Pak následovaly pochody smrti válečných zajatců. Ti na Sobotecku také nocovali a bylo třeba pomáhat nemocným různými léky.

Do tohoto období spadá i úmrtí PhMr. Jaroslava Macouna. 27. dubna 1945 slavil v rodinném kruhu jmeniny, během oslavy byl postižen záchvatem mrtvice a následujícího dne zemřel. Smuteční obřady se konaly v budově lékárny, vedl je děkan P. František Koucký. Průvod obešel náměstí, pak se ubíral směrem k Čalovicím, kde bylo rozloučení. Byl zpopelněn v Semilech, urna je uložena v rodinném hrobě na soboteckém hřbitově. Vdova Marie Macounová žila dále v lékárně, zemřela 14. června 1964 po týdnu ošetřování v jičínské nemocnici. Urna s jejím popelem byla uložena k urně manželově. Neměla již žádné příbuzné ani dědice; majetek připadl státu. Zanedbaný hrob upravilo v září roku 1993 město.

Květnové dny 1945 a průjezd prchajících Němců zanechaly stopy v kamenné obrubě domovních dveří lékárny po výstřelu z pistole.

Z prvních poválečných událostí byla asi nejpozoruhodnější návštěva tehdejšího předsedy vlády Zdeňka Fierlingera v sobotecké lékárně – působišti jeho předků – 25. července 1945. Doprovázela ho manželka Olga a spisovatelka Zuzka Zguriška. Prohlédli si se zájmem celou lékárnou, darem dostali několik lékárnických nádobek, pocházejících z doby založení lékárny.

Po roce 1945 pracoval PhMr. Hányš aktivně ve Svazu brannosti. Bylo to období plné proměn. Znárodnění průmyslu 28. října 1945 mělo dopad i ve zdravotnictví, vznikly Spojené farmaceutické závody – SPOFA. Od 1. listopadu 1945 byly vklady blokovány tzv. vázanou měnou; lékárna dostala do začátku provozu nových 500 Kčs. Práce ale přibývalo, roční obrat přesáhl 1,200.000 Kčs.

Dne 1. února 1948 si PhMr. Viktor Hányš lékárnou koupil za 300.000 Kč od paní Marie Macounové. Dlouho ji však nevládnul – 17. června 1950 byla lékárna U Strážného anděla znárodněna, přišla o svůj tradiční název a byla začleněna do soustavy lékáren národního podniku Medika (Medika, n. p., lékárna 594 Sobotka). Viktor Hányš byl jmenován jejím odpovědným správcem, PhMr. Zbyněk Krámek asistentem. Dlouholetou pečlivou uklízečkou byla od roku 1948 paní **Jiřina Loudová-Čistecská** († 9. 12. 1959). Medika převzala i lékárnou v Dolním Bousově, zařadila ji do kategorie Lékařská výdejna léčiv a sobotecká lékárna ji zásobovala.

Pod vedením PhMr. Hányše patřila sobotecká lékárna k nejlepším v okrese Mnichovo Hradiště a v Libereckém kraji, kam příslušela od roku 1949. Již v srpnu 1952 získala putovní standardu „Nejlepší lékárna Medika v kraji“. Další ocenění následovalo v lednu 1955 i v roce následujícím. Úsměvný byl plat jejího správce po měnové reformě 1. června 1953: 1.540 Kčs měsíčně.

Měnil se způsob práce v lékárně, řada léků už nebyla vyráběna na místě, ale nahrazována hotovými dováženy. Zpřísnily se inventury, označování léčiv, vyřazování prošlých zásob atd.

1. února 1957 se přestěhovali sobotečtí lékaři do bývalého okresního domu a začalo zde ordinovat i několik dojíždějících specialistů z Jičína. Nově byla od 1. října 1957 zřízena výdejna léčiv v Dolním Bousově, spravovaná ze Sobotky. Pracovala zde PhMr. Naděžda Machalová. Tím vším se značně zvýšil provoz lékárny i odpovědnost jejího správce.

Funkci PhMr. Hányš vykonával do 31. října 1959. Ovšem pracoval zde i nadále a teprve v den svých 68. narozenin a při padesátém výročí prvního vstupu do sobotecké lékárny, 31. března 1965, se s ní loučil natrvalo a odešel na zasloužený odpočinek, který trávil v Sobotce. Zemřel 17. listopadu 1981.

Jeho poslední slova v Pamětech jsou: *„Doslovem bych chtěl říci, že farmacie, které jsem dal kus svého života, byla již od samého počátku mojí velkou láskou. Jsem rád, že se mi podařilo s pomocí svých spolupracovníků převést lékárnou v Sobotce z těžkých dob válečných a velkých převratů do dob klidnějších a udržeti její dobré jméno, které i dříve vždy měla. Vychoval jsem farmacii dva zdatné a řádné její adepty a mohu říci, že čím jsem byl, tím byl jsem rád.“*

Zprvu praktikantem a provizorem, od 1. listopadu 1959 správcem sobotecké lékárny byl **PhMr. Zbyněk Krámek**. Narodil se 7. února 1921 v Dolním Bousově, jeho dvojčetem byl pozdější klánovický lékař MUDr. Vladek Krámek (7. 2. 1921 Dolní Bousov – 23. 8. 1998 Český Brod). Již v roce 1923 se rodina přestěhovala do Sobotky. Oba hoši vystudovali jičínské gymnázium (maturita 1940), oba hráli výborně stolní tenis a pěstovali i další sporty. Po maturitě v době uzavření českých vysokých škol Zbyněk nejprve krátce praktikoval v Městské spořitelně a v Hortlíkové obchodě s ovocem, brzy přešel do sobotecké lékárny a působil zde od 1. listopadu 1941 jako aspirant farmacie, takže nemusel do Německa na nucené práce. Po složení aspirantských zkoušek roku 1944 zde pokračoval jako sustentant. V říjnu 1945 odešel studovat do Prahy a po vystudování farmacie a získání titulu PhMr. se 1. října 1946 do sobotecké lékárny vrátil jako asistent. 1. listopadu 1959 převzal její vedení.

Od 1. července 1960 vešlo v platnost nové správní uspořádání státu. Sobotka přešla do okresu Jičín a lékárně přestala péče o výdejnu v Dolním Bousově, který se stal součástí okresu Mladá Boleslav. Všechny lékárnou byly převedeny pod Okresní ústav národního zdraví příslušných okresů. Sobotecká měla

úřední název OÚNZ Jičín, lékárenská služba, lékárna 05-04-03 Sobotka. Tím lékárny ztratily svůj dosavadní komerční charakter a staly se zdravotnickým zařízením. 1. ledna 1961 převzal celý dům OÚNZ Jičín a od 1. července 1961 ho převedl na Domovní správu v Sobotce.

V následujících letech byly podle Krámkových plánů upraveny některé prostory lékárny. V „materiálce“ byly zazděny výklenky, byla vybita a opatřena novými regály, vznikl větší prostor pro skladování chemikálií i hotových přípravků. Do laboratoře bylo zavedeno nové elektrické vedení, nový ohříváč vody a umyvadlo. Staré dveře a okno vyměněny za nové, proveden nátěr olejovou barvou, instalovány zářivky. V roce 1964 byla kancelář vedle výdejny („oficíny“) vymalována, vybavena novým nábytkem a osvětlením.

MODRÁ KREV

Když člověk odejde na studia, opusť svůj rodný kraj a vrhne se do víru velkoměsta (třebaže v případě Olomouce se jedná o vír o velikosti a síle odtoku u vany), nevyhnutelně se stane, že na své rodiště začne pohlížet jako na roztomilý zapadákov, vhodný leda tak k sentimentálním vzpomínkám a pravidelným ozdravným pobytům spojeným s výměnou špinavého prádla za vyprané, a jehož jedinou perspektivou do budoucna je sloužit jako dějiště úvodní části románu budoucího slavného rodáka, jehož hlavní hrdina má silně autobiografické rysy, až na to, že je výrazně vyšší a nemá sklon k předčasnému vypadávání vlasů.

Takovému člověku je naléhavě potřeba vrátit trošku té pokory a respektu, protože blahosklonnost s povýšeností tvoří dost nebezpečnou kombinaci. Když je totiž člověk příliš povýšený a potom se příliš blaze skloní, tak se může stát, že spadne a rozbije si úsměv.

Takovou lekci z pokory jsem absolvoval 13. října. Modrá krev. Pořad o historii šlechtických rodů na Sobotecku,

3. června 1964 během krátké, ale silné bouře zasáhl blesk komín lékárny. Padající materiál poškodil střechu a světlík nad schodištěm, poškozeno bylo i schodiště – a k opravě došlo až po pěti měsících.

V roce 1964 jezdil PhMr. Krámek několik měsíců na přednášky do Hradce Králové, kde 16. června 1964 složil atestační zkoušky.

PhMr. Zbyněk Krámek řídil lékárnu až do penzionování v roce 1984. Byl milovníkem a znalcem přírody, ale pracoval i ve společenských organizacích, např. byl berním Obce baráčníků. Jeho manželka Miluška, roz. Pelcová (29. 10. 1924 Sobotka – 15. 2. 2004 Nový Bydžov), dcera soboteckého řezníka z čp. 198, kterou si vzal v roce 1948, patřila k předním herečkám sobotecké ochotnické scény. Syn Zbyněk (*18. 4. 1950) je výborný fotograf.

tentokrát o Háznburcích. To bys tam teda měl jít, když studuješ tu historii. No dobře, tak jsem teda šel, očekávaje klasickou sestavu několika angažovaných diváků, z povinnosti vůči městskému kulturnímu životu sledujících nudnou besedu – či spíše besídku.

Sál spořitelny byl v podstatě nabitý. Zdvořilý nezámek se nekonal, diváci reagovali, pokládali dotazy. A na pódiu je zvedala hezky symbolicky složená trojice historiků – mladý (mohu-li si to dovolit říct zrovna já) Mgr. Ondřej Vodička, jedna z vůbec nejvýraznějších osobností naší historiografie (alespoň co se vrcholu a konce středověku týče), prof. Petr Čornej a moderátor celé akce, promováný historik Karol Bílek. Osobnost vyrůstající, osobnost nesporného celonárodního významu a osobnost zásadní pro náš region.

A vznikl pořad vkusný, zajímavý pro historika i pro laika. Ovšem nejlepší na něm bylo především to, že vůbec vznikl. Že v městečku téměř kapesním vznikla celá série přednášek na poměrně vysoké úrovni, s těmi největšími kapacitami v oboru a především s takovým zájmem místních.

Jistě by se dala najít také celá řada drobných výtek. Za podstatnou bych

V lékárně se ještě v této době připravovaly různé masti, prášky i kapky na kašel a jiné bolesti. Stejně tak se zde vyráběly přípravky pro veterinární potřeby. Pak toto vše ustávalo, léky začali vozit distributoři.

Z lékárníků, kteří se v tomto období narodili na Sobotecku a uplatnili se jinde, víme o věrném krajanovi **PhMr. Josefu Macounovi** ze sobotecké Syrovandy (1927–2016), který po absolvování mladoboleslavského gymnázia roku 1946 a lékárnického studia na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze roku 1950 celý život působil v Liberci.

Karol Bílek
(dokončení příště)

však považoval snad jen jednu. Bylo by dobré si ujasnit, kdo jsou vlastně diváci těchto pořadů – zda odborná a polo-odborná veřejnost, nebo spíše laičtí zájemci z řad místních. Řekl bych, že větší zastoupení měla skupina druhá. A ta by, dle mého názoru, uvítala větší zdůraznění konkrétního dění v soboteckém prostoru, stručné uvedení do dějinné situace, v níž se právě vyprávění nachází, a opatrnější zacházení s fakty, která odborník považuje za samozřejmá. A znalce toto „zdržení“ jistě neurazí.

Byl jsem zatím bohužel pouze na jednom z večerů Modré krve, takže je možné, že má poznámka je v rámci celého cyklu neopodstatněná, snad takto působil jenom ten háznuburský večer. Ale tak, či tak jde v podstatě spíše o detail, který by však podle mě mohl tyto besedy posunout přesně tam, kde je jejich místo a smysl. Už takto se ale jedná o úžasný projekt, který může člověku ohroženému mladistvou pýchou připomenout, že jeho rodiště nemá jen slavné rodáky, roztomilé chaloupky a Humprecht nad hlavou, ale i kulturní život, kterého stojí za to se účastnit.

Adam Hošek

ZPRÁVA O DRUHÉM A TŘETÍM PODVEČERU CYKLU MODRÁ KREV SOBOTECKA

Zdá se, že můžeme pokračovat v radostném tónu, který jsme nasadili ve zprávě o první přednášce.

Na druhém podvečeru 13. října 2017 hovořil **Mgr. Ondřej Vodička, Ph.D.**, odborný pracovník Oddělení pro soupis a studium rukopisů Masarykova ústavu a Archivu Akademie věd České republiky, zvláště o Mikulášci Zajícovi z Házmburka, o jeho rodu, významu v českých dějinách a rozšiřování panství na Sobotecku. Výklad doprovázel zajímavou, pečlivě připravenou obrazovou prezentací.

Na něho navázal významný český historik, **prof. PhDr. Petr Čornej, DrSc.**, který v hutné, poutavě přednesené zkratce seznámil posluchače s osobností Mikulášova syna Jana, významné postavy doby poděbradské a jagellonské. Bylo připomenuto i údajné zničení Sobotky vlastní vrchností, obléhání Kosti, Janova literární činnost, prodej kosteckého panství roku 1497 a další zajímavosti.

Na závěr Karol Bílek krátce připomenul další majitele Kosti, Šelmlberky. Na přimluvu Jana ze Šelmlberka byla Sobotka r. 1498 povýšena na město a dostala i jiná práva. Připomněli jsme i smutný osud jeho dcery Kateřiny a prodej panství roku 1524 rodu Bibrštejnů.

Následovala diskuze, velký potlesk, prohlídka výstavy knih a pan profesor Čornej musel svá díla řadě návštěvníků podepsat. Několik knih věnoval naší knihovně. Kromě výborné úrovně přednášky pořadatele opět překvapil a potěšil zájem veřejnosti. Do sálu spořitelny přišlo znovu více než sto posluchačů ze Sobotky a širokého okolí. Uvítali jsme zájemce o historii až z Prahy, z České Lípy, z Turnovska, z Kosmonos, z Dolního Bousova, z Jičína atd. Do návštěvních archů se jich tentokrát podepsalo 91.

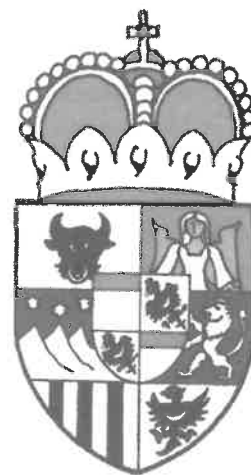
Na třetím podvečeru v pátek 10. listopadu se opět sešla především vy-

nikající dvojice přednášejících a neméně úžasná více než stovka posluchačů. Jejich podpisy zaplnily další archy, podle nichž budeme moci rozhodovat o udělení diplomů a odznaků Patriot Sobotecka. Přichází stále větší počet zájemců ze Sobotky a z nejbližšího okolí, ale znovu tu byli i návštěvníci z Prahy, Mladé Boleslavi, Jičína, Libáně, Dolního Bousova a dalších míst.

Sál se zaplnil, knihovnice Bc. Magda Šrůtová uvítala přítomné, pak byli představeni přednášející. Slova se ujala nejprve **doc. PhDr. Marie Ryantová, CSc.**, z Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, která s doprovodem promítané výborné prezentace pohovořila o situaci na Sobotecku v letech 1550 – 1637, kdy kostecké panství náleželo Lobkovicům. Přiblížila hospodářské, náboženské i kulturní změny a podíl jednotlivých členů rodu na nich. Zvláště se věnovala své oblíbené paní Polyxeně z Lobkovic. Na ni navázal skvělou přednáškou **univ. prof. PhDr. Jaroslav Pánek, DrSc.**, jeden z nejvýznamnějších soudobých českých historiků, v současné době ředitel Českého historického centra v Římě. Rozebral s nadhledem roli šlechty v tomto neklidném období mocenských i náboženských sporů v Čechách i v evropském kontextu. Oba byli odměněni velkým potleskem.

Čas pokročil, v diskuzi ještě oba historici zodpověděli několik dotazů, podepsali se zájemcům (opět bylo v prodeji několik knih obou autorů) a pak je už čekala zpáteční cesta do Prahy. Výstava knih obou historiků se těšila značné pozornosti. Podepsaných posluchačů jsme na arších napočítali 108.

Následovat bude **8. prosince 2017** čtvrtý podvečer věnovaný Albrechtu z Valdštejna. Zajímavosti o něm a jeho vztahu k našemu kraji se dozvíte z úst **doc. PhDr. Zdeňka Hojdy, CSc.**, z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Ten dělí svůj vědecký zájem mezi české dějiny (zvláště 17. století),

archivnictví a dějiny umění. Podílel se např. na velké edici cestovního deníku Heřmana Jakuba Černína nebo na oblíbené knize Pomníky a zapomínky. Věříme, že přijede i emer. ředitel Státního okresního archivu v Jičíně a autor řady prací o Valdštejnovi **PhDr. Jindřich Francek**.

A s předstihem nahlédněme do pokračování cyklu Modrá krev Sobotecka v roce 2018. V něm se uskuteční začátkem roku dvě přednášky, věnované významným českým šlechtickým rodům, jejichž potomci přislíbili svou účast. 26. ledna promluví **PhDr. Eva Chodějovská-Bílková** a **PhDr. Naďa Kubů** o stoleté vládě rodu Černínů z Chudenic na Kosti a 23. února obrátí **PhDr. Lucie Rychnová** naši pozornost k rodu Schliků. Tento únorový podvečer navštíví jako patronka významná česká historička **univ. prof. PhDr. Milena Lenderová, CSc.**

Podvečery se konají vždy **v pátek v 18 hodin v sále spořitelny v Sobotce**. Podrobnosti a přesné údaje o jednotlivých přednáškách najdete průběžně v našem Zpravodaji Šrámkovy Sobotky, na plakátech a na vývěskách MKS Sobotka a na internetových stránkách MKS a MK FŠ. Těšíme se na Vaši účast. Veškeré dotazy vám rádi zodpoví pracovníci MKS a MK FŠ v Sobotce i koordinátor celého cyklu **Karol Bílek**.

„JSEM TU PRO VŠECHNY“

Vzala jsem telefon a domluvila jsem si schůzku, která se měla uskutečnit za pár dní. Přiznám se, že když jsem na onu schůzku vykročila, byla jsem lehce nervózní, čekal mne totiž rozhovor s novým panem děkanem, **P. Pavlem Michalcem**.

...mé obavy ale byly naprosto zbytečné a neopodstatněné. Setkala jsem se s velmi příjemným člověkem, který ví, co chce a má tak říkajíc „srdce na pravém místě“.

P. Pavel Michalec (děkan), 33 let - Římskokatolická farnost – děkanství Sobotka. Pochází z Olomoucka, přesněji z Holešova, a jak sám říká, „tam už není tolik vinohradů, ale daří se tam švestkám“.

Pane děkane, Váš příchod do Sobotky je určitě jednou z největších událostí posledních měsíců soboteckého života, a tak není možné se nezeptat. Jak jste se dostal k víře?

„Ještě na základní škole, asi v 8. třídě, jsem byl na kontrole u zubaře a samozřejmě, jako každý, jsem nijak s návratem na výuku nespíchal. Vracel jsem se tedy hodně, hodně pomalu. Vyšlo mi to tak krásně, že jsem přišel akorát ke konci vyučování. Když jsem dorazil do třídy, tak jsem viděl, že všichni spolužáci mají takové malé modré knížečky. Samozřejmě jsem se hned ptal, co to je a kdo to přinesl. A tak se mi do rukou poprvé dostal Nový zákon,“ s úsměvem vyprávěl P. Michalec.

A protože není z věřící rodiny, Nový zákon četl doma tajně, aby ho nikdo neviděl. Moc ale tomu, co četl, nerozuměl, vzhledem ke svému věku ani nemohl.

„Na střední škole už to ale bylo jiné. Poznal jsem se s jinými lidmi, začal jsem se o víru zajímat, vrátil jsem se k četbě Nového zákona a na jednom setkání s křesťany nastal ten zlomový okamžik, kdy jsem uvěřil v Boha,“ dovysvětlil P. Michalec.

„V roce 2010 padlo rozhodnutí a začal jsem studovat Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde jsem pak pětileté magisterské studium úspěšně ukončil. Po vysvěcení jsem byl rok kaplanem v Liberci,“ doplnil Pavel Michlec.

„Kaplanem jste byl pouhý rok? Není to krátká doba?“

„Je pravda, že to nebývá obvyklé, aby takhle brzy, tedy po roce, pan biskup někoho jmenoval děkanem, ale u mne se to tak stalo. Pan biskup mne oslovil, zda bych byl ochotný se farnosti ujmout a já jsem se rozhodl, že ano. A tak jsem tady,“ s milým a skromným úsměvem dodal pan děkan.

„Pane děkane, čemu jste se věnoval ve svém civilním životě před svým rozhodnutím jít do služeb církve?“

„Asi Vás to zarazí jako každého, komu to říkám. Do roku 2010 jsem byl u Policie ČR a učil jsem kriminalistiku na policejní škole,“ rozesmál se P. Michalec.

„A není to diametrálně odlišná práce či služba?“

„Ani ne, je to vlastně plnění hesla p o m á h a t a c h r á n i t v jiném slova smyslu,“ dodal opět s úsměvem.

„Nechci Vás obtěžovat dalšími zvědavými otázkami, a tak na závěr prosím jen o jedno – máte určitě nějakou vizi, jak dál a čeho chcete v sobotecké farnosti dosáhnout.“

„Aby lidé věděli, že tady jsem pro ně – pro všechny! Když se modlím, modlím se za všechny lidi, když žehnám, žehnám všem, ať jsou věřící nebo ne. Byl bych rád, aby místní fara a kostel byly přístupné všem lidem, aby se nikdo nebál a neostýchal přijít do kostela. Mně nevadí, když je někdo nevěřící, snažím se pomoci každému, od toho tady jsem. **Byl bych rád, aby kostel byl tepajícím srdcem města, aby nebyl jen starou stavbou u náměstí.** Vždyt nám tak nádherné místo vystavěli naši předkové a naší povinností je se o takový odkaz postarat,“ s velkým odhodláním a razancí dokončil naše povídání P. Michalec.

Já mohu jen dodat, že naše krátké povídání bylo pro mne velkým zážitkem. Setkala jsem se s úžasným člověkem, s člověkem, který je ochoten každému podat ruku, který je ochoten každému pomoci, s člověkem, kterému každý může říct své bolesti a tráble, může otevřít své srdce i duši, s člověkem, který tu pomocnou ruku podává. **Setkala jsem se s naším novým panem děkanem.** Děkuji.

Benedikt XVI. řekl: „Kdo věří, není nikdy sám – ani v životě, ani ve smrti.“

...a přání pana děkana

„Říká se, že Vánoce jsou svátky klidu, míru a pohody. Přidal bych k těmto kvalitám ještě jednu. **O Vánocích si především připomínáme, že v osobě narozeného Ježíše se každému z nás narodila Naděje a vzor Lásky k druhým. Tak bych všem ze srdce přál, aby nejen příští rok, ale nikdy neztráceli Naději a vždy ve svém srdci cítili přítomnost Lásky.**“

Ilona Jalovecká

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY:

Štědrý den neděle 24. 12. 2017 ve 22h

středa 27. 12. 2017 v 18h Svátek sv. Jana – bohoslužba s žehnáním vína. Tradice žehnat víno na svátek sv. Jana vznikla na základě legendy, že po smrti císaře Domiciána se Jan vrátil do Efesu. Velekněz pohanského chrámu bohyně Diany mu dal k napití jedem otráve-

né víno. Jan víno požehnal a vypil. Čekali, že zemře, ale nic se mu nestalo. Zprávy o této tradici pocházejí už ze 12. století. Lidé si mohou přinést k požehnání i své víno. Na závěr bohoslužby dostanou přítomní napít vína se slovy: „Pij lásku sv. Jana“.

neděle 31. 12. 2017 v 8:30 Svátek svaté rodiny s obnovou manželských sli-

bů. Na tuto slavnost srdečně zvou všechny manžele, kteří měli církevní svatbu. Mohou si tak opět připomenout ten slavnostní okamžik, kdy si společně dali slib a řekli své „ano“.

neděle 31. 12. 2017 v 17h mše na poděkování za uplynulý rok a požehnání do nového roku pro občany a město.

P. Pavel Michalec

25. NAROZENINY OBLASTNÍ CHARITY SOBOTKA

Když je člověku pětadvacet let, prožívá nejkrásnější období svého života.

Oblastní charita Sobotka toto významné jubileum svého života oslavila v pátek 8. 9. 2017, a protože čtvrtstoletí života se musí oslavit řádně se vši parádou, naplánovali jsme i my oslavu ve velkém stylu na Malém náměstí v Sobotce.

Program celého dne započal v 9 hodin slavnostní bohoslužbou v kostele svaté Maří Magdaleny.

Bohoslužbu vedl prezident Diecézní charity Litoměřice J. M. can. ICLIC. Józef Szeliga za asistence **P. Mgr. Michaela Františka Schnittera** a nového nastupujícího soboteckého kněze R. D. Mgr. Pavla Michalce.

Boholyžba byla doprovázena tóny varhanní hudby a také dechovou hud-

bou Hradčovjanka, která pochází z malebného Moravského Slovácka.

Po bohoslužbě vyšel slavnostní průvod z kostela za doprovodu dechové hudby směrem k Malému náměstí v Sobotce. První vyšla z kostela kapela Hradčovjanka, která celý pochod doprovázela dechovou hudbou.

Úvodní slovo patřilo ředitelce Oblastní charity Sobotka Libuši Kollové. Paní ředitelka poděkovala dlouholetým spolupracovníkům, kteří se velkou měrou zasloužili o výsledky, kterými se dnes může Oblastní charita Sobotka pochlubit. Velké poděkování, ke kterému se připojil i starosta Sobotky Ing. Lubor Jenček, patřilo arciděkanovi Zdeňku Maryškoví, který má mimo jiné i velkou zásluhu na dokončení opravy kostela sv. Maří Magdaleny v Sobotce.

U příležitosti 25 let Oblastní charity Sobotka proběhlo také žehnání novému praporu soboteckých baráčníků, kteří dlouhá léta spolupracují s Oblastní charitou. Na závěr slavnostní části programu proběhl křest knihy „25 let pomáháme, pomáhejte s námi“, která byla vydána k příležitosti výročí 25 let a mapuje historii Oblastní charity Sobotka. Křest knihy provedla ředitelka Diecézní charity Litoměřice Růžena Kavková. Bohatý program pokračoval ukázkou záchranné služby a Červeného kříže. Žáci 8. a 9. třídy základní školy se tak mohli seznámit se správnými postupy při záchrane zdraví a lidských životů, nechyběla ani praktická část, kde si mohli správné postupy záchrany vyzkoušet.

Chybět nemohla ani prezentace služeb Oblastní charity, a tak veřejnost měla možnost seznámit se jak s Charitní pečovatelskou službou, tak i se službami nabízenými v Domově pokojného stáří. Na akci nechyběla ani prezentace spolupracujících firem, mohli jste se zde tak seznámit s výrobky firmy DMA, Kimberly-Clark a Nutricia.

Součástí programu bylo od 13 hodin vystoupení soboteckých sokolek. Po sokolkách se programu ujala dechová hudba Hradčovjanka, která hrála k poslechu i tanci. A nezapomněli jsme ani na naše nejmenší, pro ně bylo připravené promítání pohádek. Mezi pohádkami nechyběl oblíbený Krteček nebo Jen počkej, zajíci.

Oslava 25 let byla krásným a neopakovatelným zážitkem.

A protože za 25 let působení v soboteckém regionu jsme se mnohému naučili a mnoha lidem pomohli v jejich složitých životních situacích, je naším přáním, abychom měli dost sil pokračovat i v nadcházejících letech a za dalších 25 let mohli říct: „Pojďte s námi oslavit půlstoletí naší existence“.

Olga Jandová

KULTURNÍ TRADICE

SOBOTEČTÍ BARÁČNÍCI

VLASTENECKO DOBROČINNÁ OBEC BARÁČNÍKŮ PRO SOBOTKU A OKOLÍ

8. listopadu od 14 hodin proběhla na rychtě další beseda, tentokrát o Letopočtech na Sobotecku končících sedmičkou. Historik Karol Bílek posluchače seznámil s událostmi od roku 1467 až do roku 1957. Dozvěděli jsme se plno zajímavých věcí, např., že 1727 bylo v Sobotce 10 cechů a byla postavena barevna (dnešní „škrobárna“), v roce 1767 město zakoupilo hasičskou stříkačku, 1847 Václav Pařík z Libošovic postavil kašnu, 1957 byla první Šrámkova lyrická Sobotka a odhalovala se busta na Šrámkově domě a další informace.

Výroční volební zasedání

Už od rána v sobotu 18. listopadu připravovali sousedé a tetičky sály sokolovny k výročnímu volebnímu zasedání.

Zdobili stoly, chystali občerstvení a další potřebné věci. Na podium umístili baráček, dvě dvojice panenky a panáčka v krojích a plno krásných čepců od krojů. Na stoly pak umístili květiny, program zasedání a baráčnickou hymnu. Kolem půl jedné se začali scházet hosté. U dveří je vítaly tetičky Pažoutová a Králová se staročeskou poctou. Úvodem nastoupilo konšelstvo za doprovodu harmonikáře na pochod Kolíne, Kolíne. V čele šel praporečník souseď Šperling, za ním rychtář souseď Pfeifer a syndik souseď Hořák, tetičky Pažoutová a Králová, obě v krojích, a také dvě malá krojovaná děvčátka. Za nimi následovali sousedé a tetičky ve svérázu. Praporečník umístil prapor do stojanu a začalo zasedání. S pěkným vystoupením se představily sobotecké

mažoretky Lentilky. Mladší v červených sukýnkách zatančily mazurku a starší vystoupily s hůlkami na populární píseň. Všechno probíhalo podle programu. Proběhly volby, kdy odstoupilo stávající konšelstvo a bylo zvoleno nové, v původním složení, a složilo slib do rukou zástupce V. župy tetičky Staré. Ve zdravotních hostů vystoupil místostarosta města Jan Janatka. Kladně hodnotil bohatou činnost baráčnicků, především to co dělá pro nejstarší generaci ve městě. Další zdravotníci přednesli vedoucí Městského kulturního střediska Pavlína Havlová, děkan Pavel Michalec a zástupci z okolních obcí. Na závěr si všichni společně zazpívali baráčnickou hymnu. Podávalo se občerstvení – koláčky a guláš.

Květoslava Hořáková, vzdělatelka

KOZA A BUVOL U JEDNOHO STOLU

Je to poněkud zvláštní spojení, ale přece se tak stalo. Dvě osoby, které se narodily v čínském horoskopu ve znamení Koza a Buvol.

Já, jako Buvol, mám být důkladná, zodpovědná a pracovitá, usilující o harmonii. Koflikty jakéhokoliv typu totiž Buvoly zatěžují.

Mladičká malířka, která se mnou zasedla k jednomu stolu, **Nikola Jurigová z 8.A.**, narozená ve znamení Koza.

Podle čínské astrologie má být Koza spíše stydlivá. Je umělecky nadaná, miluje přírodu, je kamarádká a citlivá. Má velmi originální nápady a vysoký stupeň kreativity.

Na první pohled by se zdálo, že si nemůžeme rozumět a že se ani nebudeme umět pochopit. Opak se však stal pravdou. Začali jsme s uměním a skončily u astrologie....

Proč jsem si vybrala zrovna Nikolu Jurigovou? - Nejdříve se podívejme do Finska.

Sobotecká základní škola se letos zapojila do 16. ročníku Mezinárodní výtvarné soutěže dětí a mládeže (The 16th International Exhibition of Children and Young People), kterou organizuje Centrum umění ve Finsku. Své výtvarné práce v oborech malba a kresba na téma „TOGETHER“ („SPOLEČNĚ“)

do soutěže zaslalo deset žáků 7. - 8. tříd naší školy. Celkem bylo do soutěže přihlášeno 6800 uměleckých prací ze 66 zemí celého světa. Odborná porota složená z profesionálních umělců ocenila Diplomem 670 z nich. Mezi oceněnými byla i naše **Nikola Jurigová**.

„Nikolo, jak Tě napadlo se do soutěže přihlásit?“

„O soutěži mi řekla paní učitelka Brabcová a ptala se mě, jestli se nepřihlásím. Chtěla jsem namalovat něco z přírody, ráda kreslím všechno živé. Chci, aby v každém obrázku byly všechny moje emoce, aby obrázek mluvil,“ vysvětlovala se zanícením Nikola.

„Naše čtenáře bude určitě zajímat, kdy jsi s malováním začala. Řekni nám něco o sobě.“

„Bydlím v Libošovicích, ale pocházím z Liberce. S kreslením jsem začala až v 6. třídě, to jsem začala chodit k paní učitelce Brabcové na kroužek. Chodím tam stále. Dříve byl kroužek v Sobotce, teď je v Dolním Bousově. Už od 5 let jsem malovala, vymýšlela si různé náměty, jen tak se mi chtělo malovat,“ vyprávěla Nikola.

Na I. stupni ZŠ Nikola do žádného výtvarného kroužku nechodila, bavilo ji zpívání. Tomu se ale věnuje i v současnosti. Účastnila se už několika celostátních pěveckých soutěží, ale zatím významnějších úspěchů nedosáhla.

„Výraznou roli při neúspěchu sehrála tréma“, smutně dodala Nikola.

Mladičká umělkyně ale opravdu nezahálí. Nyní vystupuje v činohře „Ples upírů“, kde hraje a zpívá roli Magdy (Magda – děvečka v rodinném hostinci).

„Nejčastěji jsme hráli v Jičíně, ale výhledově bychom snad s činohrou měli jezdit po republice,“ ještě dodala Nikola.

Nikola ráda kreslí, zpívá, zajímá se i o herectví. Do všeho jde s vervou a naplno.

„Baví mě všechno, do čeho můžu dát emoce,“ ještě nezapomene zdůraznit.

„Máš nějakou oblíbenou výtvarnou techniku?“

„Lidé říkají, že mi jde nejvíc kresba uhlem, ale moji favorité jsou asi tempera a kvarel. Záleží ale hlavně na objektu, který se snažím zachytit, a na náladě.

Hrozně ráda maluji oči, protože tam jsou právě všechny emoce. Podle očí se dá poznat, jaký člověk je a co si myslí,“ řekla přesvědčivě mladá malířka.

„Už jsi v 8. třídě, kam chceš jít po ukončení základní školy?“

„Chtěla bych jít studovat na Výtvarnou školu Václava Hollaru do Prahy. Tam bych se chtěla věnovat studiu výtvarného oboru. Do budoucna bych chtěla i učit angličtinu, pořádat kurzy angličtiny. Hlavně bych ale chtěla malovat, pak také ale zpívat a věnovat se

divadlu. Chci to stihnout všechno. Stále u mne vedou ty emoce, chci rozhodně dělat všechno to, co mne baví a do čeho emoce můžu vkládat,“ s velkou rozhodností uvedla Nikola.

Nikola je mladičká a velmi talentovaná dívka. Někomu by se mohla zdát jako zvláštní, poněkud rozháraná, na svůj věk až nepochopitelně rozumná. Lze s ní mluvit nejen o umění, ale i o duchovnu, mezilidských vztazích, sociální problematice. Trápí ji spousta těžko vysvětlitelných negativních jevů v lidské společnosti. Ona zkrátka taková je, je zcela výjimečná a my všichni jí držíme palce, aby nadále vyhrávala nejen v uměleckých soutěžích, ale aby vyhrávala i v životě.

A pokud se najde někdo, kdo jí nebude rozumět, nevádí, vždyť v historii najdeme mnoho nadprůměrně nadaných lidí, kteří se museli potýkat se svými vnitřními démony a vyhráli.

Ilona Jalovecká

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

ZIMNÍ PÍSNÍČKY POD VÁNOČNÍM STROMEM

O první adventní neděli si děti ze třídy SLUNÍČEK s chutí zazpívaly zimní písničky při rozsvěcení vánočního stromu na soubotekém náměstí.

MIKULÁŠ NA DĚTI Z MŠ NEZAPOMNĚL

Ani letos nezapomněl Mikuláš navštívit naši mateřskou školu. Doprovázel ho čert s andělem. Za pěkně předvedené básničky, písničky a tanečky Mikuláš děti odměnil balíčky s dobrotami.

BYLI JSME V DIVADLE

Ve čtvrtek 23. 11. 2017 se všechny děti z naší MŠ vypravily do Městského divadla v Solnici. Představení „DVA SNĚHU-

LÁCI O VÁNOCÍCH“ mělo úspěch. Pohádka už tak trochu navodila předvánoční atmosféru.

Děkujeme Pavlíně Havlové, vedoucí MKS Sobotka, za finanční podporu a za pozvání na divadelní představení.

MALÍ KOSMONAUTI

Předškoláci ze třídy Sluníček a Včeliček navštívili v úterý 14. 11. 2017 Dobrovické muzeum. VÝSTAVA a s ní spojený výukový program „LETEM SVĚTEM VESMÍREM“ děti zaujala. Se zájmem vyslechli informace o planetě Zemi, o Sluneční soustavě, o celém vesmíru a jeho dobývání. Mnohé ze znalostí vesmíru si pak mohli vyzkoušet při plnění úkolů na interaktivní tabuli a ve „Vesmírné dílničce“. Všem se v muzeu moc líbilo a rádi se do Dobrovice opět někdy vrátí.

VÁNOČNÍ BESÍDKY

Jako každý rok, tak i letos se před Vánoce ve všech třídách děti i s rodiči zúčastní předvánočních besídek. Společně si zazpívají vánoční koledy, ochutnají vánoční cukroví a potěší se drobnými dárky a popřejí si příjemné vánoční svátky a šťastný nový rok.

... totéž všem čtenářům ZPRAVODAJE upřímně přeje děti a učitelky Mateřské školy v Sobotce.

Kolektiv učitelek Mateřské školy

ŠKOLNÍ STRÍPKY

PŘESPOLNÍ BĚH

26. září 2017 se vydala tři družstva žáků naší školy do Nové Paky, kde se zúčastnila okresního kola v přespolním běhu.

Kategorii starších dívek reprezentovaly Tereza Ježková, Ema Folprechtová, Barbora Bártová (všechny 8. A) a Ema Nierostková (8. B). Děvčatům o jeden bod uniklo čtvrté místo a skončily tak **páté**.

Kategorii mladších žáků reprezentovali Adam Horčíčka, Matěj Zedníček,

Martin Grunt, Tomáš Karban (všichni 7. A), Vojtěch Rejzek (7. B) a Jan Souček (6. B). Družstvo skončilo **na místě sedmém**.

Kategorii mladších dívek reprezentovaly Viktorie Bártová (6. A), Natálie Semecká (6. B), Aneta Kubánková, Anežka Paličková (obě 7. B), Aneta Hudcová a Věra Bočková ze 7. A. **Tato děvčata dosáhla nejlepšího úspěchu a vybojovala druhé místo**, což jim zajistilo postup do krajského kola.

Krajské kolo soutěže se uskutečnilo opět v Nové Pace ve čtvrtek 9. října 2017. Počasí však soutěži nepřálo, celé dopoledne pršelo, a na děvčata tak čekal velmi těžký terén. Na promoklé trati to velmi klouzalo, a tak byl úspěch už jen to, že doběhla ve zdraví do cíle. V závodu nakonec obsadila poslední 10. místo.

Všem žákům a žákyním děkují za reprezentaci naší školy.

Mgr. Jana Zumrová

UMEA FLOORBALL FESTIVAL

Tým Technology Floorbal Mladá Boleslav letěl na florbalový turnaj do Švédska.

Zúčastnilo se jej něco kolem 20 týmů, které byly rozděleny do 5 skupin.

Ve skupině hrál každý s každým. Naši skupinu jsme vyhráli. Ze skupiny postupovaly 1-2 týmy. Přes osmifinále a čtvrtfinále jsme se probojovali až do semifinále, které provázely velké emoce.

Od samého začátku až do poslední sekundy to byl velice napínavý duel. Nakonec se nám jej podařilo ovládnout, a mohli jsme se tak těšit na finále s českým týmem, pražskou Spartou. Zápas se v mnohém podobal semifinálovému duelu a po konci základní hrací doby

byl stav utkání nerozhodný 1:1. Čekalo nás prodloužení. V něm jsme mohli několikrát zápas rozhodnout, ale to se nám bohužel nepodařilo. Rozhodnout tedy musely samostatné nájezdy. Jelo se pět nájezdů. Po první sérii to bylo 1:0, po druhé 2:0 a Sparta byla pod tlakem. Ve třetí sérii se jí podařilo snížit na 2:1, ale v další jsme uspěli a Sparta ne. Vítězství v turnaji bylo naše! Propuklo obrovské nadšení, pohár byl náš a mohli jsme začít slavit!

Během turnaje jsme byli také pozváni na trénink, a dokonce i zápas švédské superligy IBK Dalen – Storvreta IBK. Duel skončil prohrou domácích 5:8.

Po dobu celého pobytu jsme spali v tělocvičně, kam nám každý den vozili snídaní. Obědy a večere jsme si museli zajistit sami.

Byl to nezapomenutelný zážitek! Hrozně moc jsme si to s mým týmem užili. 8. října 2017 jsme odlétali zpět

do Čech, na letiště jsme dorazili po desáté hodině, kde na nás čekal klubový autobus. Jiří Zmatlík, 8. B

KOPIDLENSKÝ KVÍTEČEK, KAPŘÍK A JELEN

Tradičně každý rok v říjnu se vydáváme do Kopidlna na přírodovědnou soutěž. Původní Kopidlenský kvíteček byl před několika lety rozšířen o soutěž Kopidlenský kapřík a před rokem přibyla soutěž Kopidlenský jelen.

I letos jsme soutěžili ve všech kategoriích a byli úspěšní.

V soutěži **Kopidlenský kvíteček** nás reprezentovaly Eliška Lachmanová, Monika Drbohlavová a Natálie Chrpová. Děvčata nejprve napsala vědomostní test, poznávala květiny a na poslední soutěž se rozdělila podle úkolů. Eliška popisovala části sekačky, Natálie plnila sportovní úkol a Monika aranžovala věnec. Nejlépe se zhostila svého úkolu Monika a v tomto individuálním úkolu zvítězila.

Celkem se dívky umístily na krásném **čtvrtém místě** z deseti družstev.

Jednotlivci:

- 9. místo Eliška Lachmanová 8. A
- 14. místo Monika Drbohlavová 8. A
- 16. místo Natálie Chrpová 8. A

Kopidlenský kapřík je soutěž v rybářských disciplínách a přírodopisu. Naši školou reprezentovali Lukáš Chrpa, Karolína Kozáková a Adéla Vorlíčková. V této soutěži kromě teoretických znalostí měli za úkol navazovat háčky a olůvka, házeli udicí na cíl.

Družstvo obsadilo celkové **páté místo** z devíti družstev.

Jednotlivci:

- 6. místo Karolína Kozáková 8. A
- 16. místo Adéla Vorlíčková 9. A
- 19. místo Lukáš Chrpa 8. A

Kopidlenský jelen je soutěž ve znalostech lesní zvěře a rostlin, ve střelbě na cíl ze vzduchovky. Soutěže se zúčastnili Adam Bárta, Lucie Schönová a Simona Řezbová.

Toto družstvo bylo desáté.

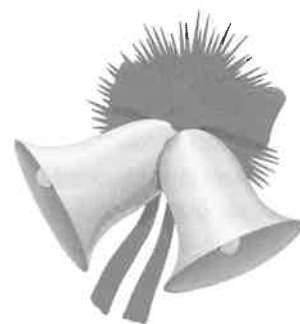
Jednotlivci:

- 21. místo Simona Řezbová 9. A
- 24. místo Adam Bárta 8. A
- 29. místo Lucie Schönová 8. A

Děkují všem žákům a žákyním, kteří se soutěží účastnili. Závěrečné umístění není nejdůležitější, daleko cennější je dobrý pocit ze smysluplné a příjemné stráveného dopoledne. Jednotlivé aktivity mohou ovlivnit nejen mimoškolní zájmy žáků, ale i rozhodování při volbě budoucího povolání.

Příští rok proběhne 25. ročník soutěže Kopidlenský kvíteček a už nyní se moc těšíme a určitě se zúčastníme.

Mgr. Jana Zumrová

PŘÍRODOVĚDNÝ KLOKAN 2017/2018

Ve středu 11. října 2017 čekala žáky vědomostní soutěž Přírodovědný klokan. Ráno se žáci 8. a 9. ročníku sešli ve třídě 8. A, aby si zde ověřili svoje vědomosti. Na řešení úkolů jsme měli 45 minut. Princip soutěže byl podobný matematickému klokanovi jen s tím rozdílem, že v matematickém máme více času na řešení příkladů. Když jsme se usadili a byla nám řečena pravidla a způsob soutěže, obdrželi jsme kartu na konečné výsledky a následně úlohy. Přírodovědný klokan obsahuje

otázky z fyziky, přírodopisu, matematiky, zeměpisu a všeobecného přehledu. V testu bylo 24 otázek – 8 otázek za 3 body, 8 otázek za 4 body a dalších 8 otázek za 5 bodů. Do soutěže vstupuje řešitel s 24 body, za každou špatnou odpověď se mu jeden bod odečítá. Celkem tedy nejlepší řešitel mohl obdržet maximálně 120 bodů. Některé otázky byly obtížnější, ale i tak se mi soutěž líbila. A všichni už se těšíme na příští rok.

Barbora Bártová, 8. A

Výsledky soutěže Kadet na naší škole:

1. Jiří Zmatlík 8. B	56 bodů
2. Michal Zedníček 9. A	49 bodů
3. Simona Řezbová 9. A	48 bodů
4. Tereza Ježková 8. A	41 bodů
5. Adéla Vorlíčková 9. A	38 bodů
6. Barbora Bártová 8. A	35 bodů
7. Lucie Schönová 8. A	32 bodů
8. Adriana Myšková 9. A	32 bodů
9. Eliška Lachmanová 8. A	31 bodů
Michal Šaradín 8. B	31 bodů

Mgr. Jana Zumrová

ČESKÉ KORUNOVAČNÍ KLENOTY

Ve čtvrtek 14. září 2017 se žáci třetích tříd vydali v rámci cvičení v přírodě na Hrubou Skálu, kde navštívili výstavu „České korunovační klenoty na dosah“. Instalována zde byla u příležitosti 670. výročí korunovace Karla IV. českým králem.

Výstava dětem připomněla nejen samotnou korunovaci, ale především fenomén českých korunovačních klenotů ve formě mistrovské repliky nejhodnotnějšího českého pokladu. Dětem se velmi líbily také tematické exponáty připomínající období středověku – například kopie zbraní, kouzelného meče a repliky středověkých oděvů a obuvi.

Po zhlédnutí výstavy a po vydatném občerstvení se děti prošli krásnou podzimní přírodou v okolí zámku a obdivovaly zajímavý výhled ze zámeckého nádvoří.

Žáci odjžděli spokojení a s nadějí, že se jim přání zašeptané u katova kouzelného meče skutečně splní.

Mgr. Kateřina Jirásková
a Mgr. Romana Chlumová

VÝTVARNÁ EXKURZE – LIDICE

Jak jsme vás informovali v minulém čísle Soboteckého školáka, obdrželi jsme na 45. ročníku MDVV Lidice 2017 medaili „Lidická růže“ a dvě čestná uznání za kolektivní výtvarné práce. Za odměnu jsme se ve středu 27. září 2017 vypravili do Lidic, abychom si v místní galerii výstavu prohlédli. Jako doprovod s námi jela paní učitelka Brabcová a pan hospodář Štaff. Když jsme dojeli do Lidic, rozdělili jsme se na dvě skupiny – sedmáky a osmáky. Skupina mladších spolužáků si šla prohlédnout známý lidický památník. My osmáci jsme šli do zdejší lidické galerie, kde si pro nás organizátorky připravily moc zajímavý program. První, co nás čekalo, bylo to, že nás posadily před obrovský papír (myšlenkovou mapu), kde byla napsána dvě slova - „přehlídka“ a „soutěž“. Za úkol jsme měli napsat, co všechno nás k těmto slovům napadne. V druhé části programu jsme se roz-

dělili do čtyř pětičlenných skupin, dostali jsme deset obrázků a měli jsme si zahrát na odbornou porotu. V prvním kole jsme měli vyřadit ty obrázky, které podle nás do soutěže vůbec nepatří. Vybrat jsme měli dva takové obrázky. V druhém kole jsme měli vyřadit tři výtvarné práce, které sice podmínky soutěže splňují, ale nezaslouží si žádné ocenění. Ve třetím

kole jsme měli sestavit pořadí zbylých pěti obrázků a vše nakonec odprezentovat divákům. Zjistili jsme, že shodnout se na konečném pořadí není vůbec snadné a možná i proto měly všechny čtyři skupiny svá výsledná hodnocení odlišná. Ve zbylém čase jsme si prohlédli výtvo-ry, projekty a malby naší „konkurence“ z mnoha států. Na některé projekty jsme

hleděli s údivem, jiné nám zase nepřišly až tak povedené (každému se líbí něco jiného). Když nám skončil program, vyměnili jsme se s druhou skupinou a šli jsme k památníku. Exkurze se líbila snad všem, a tak doufáme, že budeme i nadále v této soutěži úspěšní a že se snad do Lidic opět vrátíme.

Barbora Bártová, 8. A

MEZINÁRODNÍ VÝTVARNÁ SOUTĚŽ DĚTÍ A MLÁDEŽE – FINSKO

Naše škola se letos zapojila do 16. ročníku Mezinárodní výtvarné soutěže dětí a mládeže (The 16th International Exhibition of Children and Young People), kterou organizuje Centrum umění ve Finsku. Své výtvarné práce (malba, kresba) na téma: „TOGETHER“ (SPOLEČNĚ) do soutěže zaslalo deset našich žáků ze 7. a 8. ročníku.

Celkem bylo do soutěže přihlášeno 6800 uměleckých prací z 66 zemí celého světa a odborná porota složená z profesionálních umělců ocenila DIPLOMEM 670 z nich. Mezi oceněnými pracemi byla i kresba Nikolaj Jurigové z 8. A.

Centrum umění ve Finsku podporuje děti a mládež v umění pořádáním různých kurzů, workshopů a dalších vzdělávacích akcí. Součástí centra je i archiv prací, který funguje již od roku 1970 a je v něm uchováno přes 100 000 děl ze 130 zemí světa.

200 prací z letošního ročníku je momentálně vystaveno ve Villa Arttu (Umělecké centrum dětí a mládeže), ostatní práce budou brzy k nahlédnutí v digitální podobě na webových stránkách <http://artcentre.fi/16thinternationalexhibition>.

MgA. Adéla Brabcová

KNIHOVNA

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr z knih, pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

Daniel Cole: **Hadrový panák**. Před čtyřmi roky vzal detektiv William „Wolf“ Fawkes spravedlnost do svých rukou – nedokázal ustát, že soud osvobodil podle něj jednoznačného pachatele. Wolfa postavili mimo službu a poslali do psychiatrické léčebny. Teď se vrací do práce a touží po velkém případu. A zdá se, že se ho dočkal...

Robert Fulghum: **Opravář osudů**. George Novak přijede do Prahy, aby pátral po svých českých kořenech. Nakonec ale zjistí, že vlastně hledá odpověď na jinou otázku: Kdo jsem? Kdo si myslím, že jsem? A kdo je Vera, sousedka a přítelkyně plná pochopení, ale i tajemství? Georgeovi v jeho hledání nejvíc pomáhají nová setkání...

Anthony Doerr: **O dívce Grace**. David Winkler, tichý chlapec okouzlený nestalostí počasí a posedlý sněhem, žije na Aljašce ve městě Anchorage. Někdy vidí události ještě předtím,

než se stanou? Muže s krabicí na klobouky srazí autobus, sám David se v supermarketu zamiluje do krásné ženy. Sen o tom, že se mu nepodaří zachránit svou malou dceru při záplavách, ho naprosto zdrtí. Odjede tisíce mil daleko, opustí svou rodinu, domov i budoucnost, aby vyplnění tohoto snu zabránil.

Beletrie pro mládež

Lenka Rožnovská: **Zachráněné Vánoce**. Malý František se na Štědrý den vydá pro betlémské světlo. Cestou potká pana Dobřejšku, kterému někdo ukradl kytici, kterou chtěl věnovat svojí ženě. Františka hned napadne, jak by mohl panu Dobřejškovi pomoci, aby starý pán neztratil o Vánocích víru v dobré lidi... A protože jsou Vánoce, určitě všechno dobře dopadne!

Klára Smolíková: **Spolkla mě knihovna**. Dobrodružná výprava do historie knih a knihoven. Schválně, jaká nejpodivnější věc se ti s knihou stala? Tak třeba Davida a jeho kocoura spolkla knihovna. Jen si to představ: v klidu si chceš číst a najednou jsi uprostřed té nejbáznivější a nejdivočejší výpravy do knižní historie! Vyprav se tam s nimi!

Petra Soukupová: **Kdo zabil Snížka?** Když si Martina přála psa, netušila, že se Snížkem budou samé potíže. Z malého bílého štěněte vyrostl pes, kterého skoro nikdo ve vesnici nemá rád. Dokonce i její máma se ho bojí. A tak když Martina jednoho dne najde Snížka mrtvého, hned ji napadne, že nezemřel náhodou. Opravdu Snížka někdo zabil?

Naučná literatura

Susanne Gernhäuser: **Vše o lodích.**

Monika a Jiří Vackovi: **Nový Zéland sakra na těžko.**

Pavel Kosatík: **100x TGM.**

OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVNY O VÁNOCÍCH

Před vánočními svátky pro vás bude knihovna otevřena až do pátku 22. prosince v běžné výpůjční době. V novém roce se pak otevře pro své čtenáře v úterý 2. ledna 2018, nezapomeňte se tedy četbou včas předzásobit.

Přeji vám všem klidné a pohodové prožití Adventu a vánočních svátků, v novém roce pak všem jen to dobré a co možná nejvíce času prožitého s knížkami. Těšíme se na vás v knihovně.
Magdaléna Šrůtová, knihovnice

PO SCHODECH DOLŮ

Slavičí výstava v Galerii Na schodech skončila, a zatímco před měsícem jsem těmi místy stoupal nahoru, nyní jdu dolů. Odcházím. Pětatřicátý rok zajímaní se o krále ptačích zpěváků tím vrcholí. Do roku dalšího vstoupím s mnoha milými ohlasy na výstavu zapsanými v knize, s pocity ze setkání i se vzpomínkou na dobrou spolupráci v městské knihovně. A taky s oceněním od České společnosti ornitologické, které jsem mezitím převzal v Písku.

Vážím si všech těch uznání a vždycky říkám, že jsou i pro krajinu, pro tu moji před rájem. Dokud ji nevyrveme možnost slavíkům náruč před májí otevírat, můžeme být šťastni. Nejsme nikdo z nás víc než pouhou součástí domoviny, což ale není málo. V těch citlivějších to bezpochyby generuje hrdost. Buďme citlivými po všech těch končinách!

Přeji všem na konci roku chvíle, jaké zažívám já díky prazvláštní kombinaci zážitků a dojmů a pokud možno klidný rok další.
Z Kněžmostu Pavel Kverek

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Na okraj díla Mileny Kovářové

Knížky pro děti měly u nás vždy velmi dobrou úroveň, sahající do dob našeho národního obrození. Prim mezi nimi hrály především pohádky a svazky věnované zvířátkům. Vzpomeňme jen na básničky Františka Ladislava Čelakovského a Karla Aloise Vinařického, na Karafiátovy Broučky, na verše Josefa Václava Sládka, Karla Václava Raise, Josefa Kožíška či Leontiny Mašínové, na oba Čapky a jejich Pejška a kočičku i Dášenu, na Sekorova Ferdu Mravence a knihy dalších autorů až po Františka Hrubína a Jana Skácela. A nezapomeňme přitom na výborné ilustrátory

jejich děl, kromě některých samotných autorů především na Marii Fischero-vou-Kvěchovou, Jiřího Trnku a Helenu Zmatlíkovou. Tato tradice nebyla přerušena ani oběma světovými válkami a zásluhou nakladatelství Albatros (dříve SNDK) ani po roce 1945. Za velmoc v oblasti knih pro děti nás považovala i cizina.

Tvořit pro děti si pokládali za čest velcí autoři stejně jako venkovští učitelé či obětavé maminky. Tato tradice trvá dodnes, je obohacována stále novými jmény. Jedním z nich je i jméno **Milena Kovářová**. Je to dáma dnes již devadesátiletá z malé vesničky u Sobotky

v Českém ráji. Povoláním pražská úřednice, ale duší venkovské děvče. Povídky a verše psala od mládí a publikovala je časopisecky.

Teprve v roce 2008 vydala svou první knížku devíti vyprávění o dvou kočičích sourozencích, kteří se jmenují *Pajda a Papulka*. Knížka s podtitulem *Kočí dobrodružství* vyšla s ilustracemi Markéty Kotkové a po čtyřech letech se objevilo její pokračování s deseti kapitolami a podtitulem *Noví přátelé*. Uplynuly další čtyři roky – a máme tu třetí díl: *Pajda a Papulka a noví malí*; tentokrát je to osm příběhů s půvabnými obrázky **Adély Brabcové**.

Všechny jsou psány krásnou češtinou, které mohou naslouchat děti od tří let. Ty si zamilují nejen obě kočky, ale i tetu Mourkovou, Micinku s Nezbedou a Neposluchou a další malé hrdiny. Kromě kočiček tu poletují anduláček Tuláček a jeho Zlatuška, běhají králíci Madla a Kudla a mnoho dalších zvířátek; ve třetím díle přibude i neobratný vlkodav Max. A zvířátka při jejich příhodách doprovázejí dokonce i motýlí víly a moudrý skřítek. Všichni prožívají příběhy plné laskavé něhy a vzájemného porozumění – bez krutosti a násilí. Najdeme tu i nenápadnou velmi užitečnou morální výchovu, dnes tak potřebnou. Nechybí ani napětí. Malé posluchače a čtenáře zaujme jistě napínavý boj s kunou lesní nebo dobrodružná výprava za velkou rybou.

První dva díly jsou již dlouho vyprodány, proto je dobře, že ve třetím je připojen jejich stručný obsah, aby se zájemci seznámili s předchozími příběhy a orientovali se bez problémů i v těch nových. Knižka je k dostání v Městském kulturním středisku v Sobotce. Může být hezkým vánočním dárkem.

O kvalitách textu vypovídá i skutečnost, že první část vyprávění je již také přeložena do angličtiny.

Nezbývá, než autorce pogratulovat a čtenářům i posluchačům popřát hezké zážitky a časté návraty k půvabnému čtení.

Libuše Kollová – Jolanda Ačaiová: 25 let pomáháme, pomáhejte s námi. Oblastní charita Sobotka 2017, 48 s., bez ISBN. Oblastní charita Sobotka vydala k 25. výročí svého působení přehled své činnosti. Brožurka je hezky graficky upravená, s desítkami kvalitních dokumentárních fotografií (Olga Jandová). V textu je podrobně a přehledně rekapitulována činnost Charity, její založení, rozšiřování a jednotlivé úseky činnosti v Sobotce i v Libošovicích. Podrobně se dočteme i o postupné přeměně Penzionu Charity v Libošovicích na Domov pokojného stáří. Asi mělo být uváděno více jmen v textu i v popiskách fotografií, ti obětaví lidé by si zasloužili, aby jejich jména neupadla v zapomnění. A škoda nedostatečné korektury, v knížce zůstala řada chyb (např. na s. 25: pan biskup je pojmenován Kouk místo správného Koukl; sobotecký starosta Jaroslav Kolumpek je vydáván za starostu Libošovic). Ani tiskárna není uvedena. Knižku uzavírá povedená kresba libošovického kostela, bohužel rovněž bez uvedení jména autora...

Jaromír Jech - Eva Koudelková: Vlastenec, který nezapadl. Dvě století Věnceslava Metelky. Nakladatelství Bor, edice Odkaz, Liberec 2017, 176 s., ISBN 978-80-87607-71-8.

Známý podkrkonošský vlastenec, učitel, písmák a houslař Věnceslav Metelka z Pasek nad Jizerou má letos dvě kulatá výročí, neboť žil v letech 1807–1867. Proto PhDr. Eva Koudelková vydala ve svém nakladatelství Bor hezkou jubilejní knihu, v níž připomněla život a dílo tohoto kantora a muzikanta. Starším textem zasloužilého národopisce Jaromíra Jecha a svou vlastní studii seznamuje nejprve čtenáře s Metelkovým životem a dílem, poté připojuje edici několika jeho zápisů. Ve své studii připomíná autorka i vznik Raisových Zapadlých vlastenců a cituje z jeho Vzpomínek pasáží o Raisově pobytu v Sobotce, kde tento román psal. Také připomenutí podkrkonošské lidové hry Komédie o hvězdě vyvolává ihned vzpomínku na její inscenaci Recitačním studiem Šrámkova domu. Knižka doprovázená mnoha kresbami a fotografiemi i nářečním slovníčkem opravdu potěší.

K. B.

SPORTOVNÍ RUBRIKA

GALERIE VÍTĚZŮ SEZONY 2017

Letošní sezona patřila k našim nejúspěšnějším. V následujících fotografiích vám představujeme zástupce našeho klubu, kterým se letos podařilo dosáhnout toho nejlepšího umístění a přivést domů pod Humprecht zlato. Krom mnoha cenných stříbrných a bronzových kovů nám zlatá letos zacinkala celkem 7x, což je vůbec nejvíce za posledních 5 let. Nejcennější triumf se jistě podařil ing. Milanu Kořínkovi, který se stal Mistrem Evropy na ME haflingů, které probíhalo letos v ČR na závodisti v Pardubicích. I když zde uvádíme pouze vítěze, u ME, nutno uvést, že druhý náš zástupce Michal Kořínek skončil bronzový. V rámci ME je to pro náš klub velký úspěch. Na témže závodisti letos probíhalo i MČR ve spřežení.

1. Tereza Jindrová – Kassia – 30. 4. 2017 Přebor Českého ráje Hnanice
2. Eliška Brixí (10 let) – Nuget – 29. 7. 2017 Závody spřežení Čakovičky
3. Lucie Kořínková – Drakona – 23. 9. 2017 parkur Z Poděbrady
4. Milan Kořínek – Stargate, Starfight – Zlatá podkova, Mistr opatří Humpolec 27. 8. 2017
5. Tereza Jindrová – Drakona – 22. 7. 2017 parkur ZM Sobotka
6. Milan Kořínek – Stargate, Starfight – Mistrovství Evropy, Pardubice 7. 8. 2017
7. Milan Kořínek – Britny, Sternprinz – Mistrovství ČR, Pardubice 17. 9. 2017

Jezdecký klub Sobotka
Mgr. Alena Brixí

foto: archiv JK Sobotka

foto: archiv JK Sobotka

foto: archiv JK Sobotka

foto: Marcel Runštok

foto: archiv JK Sobotka

foto: Šárka Veinhauerová

HORMONÁLNÍ JÓGOVÁ TERAPIE PRO ŽENY V SOBOTCE

S Hormonální jógovou terapií pro ženy dle Dinah Rodrigues jsem se poprvé setkala před více jak třemi lety. Ač jsem sama lektorkou jógy pro děti i dospělé, neměla jsem tušení, o co vlastně jde. Moje kamarádka v tu dobu řešila problémy se štítnou žlázou a přihlásila se na kurz hormonální jógy. Po absolvování byla nadšená, jak tato

metoda funguje. Vyhledala jsem si tedy informace a přihlásila se na kurz k certifikované lektorce. I já byla nadšená. Následovalo osobní setkání s autorkou této terapie – paní Dinah Rodrigues, která vloni poprvé navštívila Prahu. Toto setkání se mi stalo osudným. Když jsem na vlastní oči viděla, jak vitální, energická a krásná dáma Dinah Ro-

drigues je, bylo rozhodnuto. Stanu se certifikovanou lektorkou této terapie a budu předávat tuto úžasnou metodu ostatním ženám. Nutno podotknout, že Dinah je 90 let! Stále cvičí, cestuje po světě, organizuje přednášky a školí budoucí lektory. A jak sama prohlásila: „Je mi teprve 90 let, mám před sebou ještě spoustu plánů“.

Dinah Rodrigues pochází z Brazílie a józe se věnuje více jak 50 let. Vystudovala psychologii, nicméně ve světě je známá především jako jógová lektorka a terapeutka. Sestavu HJT vytvářela téměř 20 let, vše konzultovala s uznávanými jógovými učiteli, ale také lékaři a fyzioterapeuty. Je zastáncem propojení klasické a alternativní medicíny a zkušené lékařky klasické medicíny velmi uznává. I to byl důvod, aby proběhla v Brazílii vědecká analýza jejich postupů. Byly vybrány ženy se zdravotními problémy spojenými s hormonální nerovnováhou a ty začaly cvičit sestavu HJT. Ještě předtím jim byly odebrány vzorky krve (kvůli změření hormonální hladiny) a vyplnily dotazníky, ve kterých uvedly diagnózu včetně intenzity symptomů. Výsledky této analýzy byly skvělé – u 100% účastnic došlo po 3 – 4 měsících pravidelného cvičení sestavy HJT k vymizení symptomů bez užívání léků. Hladina ženských hormonů vzrostla průměrně o 154%! Sestava harmonizuje hormonální systém – tzn., že tedy i u žen, které měly hladinu ženských hormonů vyšší, než je standardem, došlo k optimálnímu nastavení.

A co tedy přesně HJT je? Jedná se o dynamickou sestavu jógových cviků, které jsou doplněné o intenzivní dechové techniky a techniky k přesouvání a usměrňování energie. Cvičení aktivuje žlázy s vnitřní sekrecí, které produkují hormony. Sestava působí na ženské tělo komplexně – na úrovni fyzické, emoční, mentální a duchovní.

HJT pomáhá při následujících problémech:

- Menopauza, předčasná menopauza
- Cysty na vaječnících
- PMS (premenstruační syndrom)
- Polycystické vaječníky (symptomy – nadměrné ochlupení, akné, přibývání na váze, neplodnost)
- Ztráta menstruace a ovulace
- Bolestivá menstruace
- Neplodnost (způsobená hormonální nerovnováhou)
- Deprese, emocionální nestabilita

- Zhoršení paměti (způsobené nízkou hladinou hormonů)
 - Ztráta libida
 - Inkontinence
 - Osteoporóza
 - Syndrom karpálního tunelu
 - Hypofunkce štítné žlázy
 - Nespavost
 - Návaly horka
 - Padání vlasů, lámavé nehty, akné a suchá pleť
- A dalších problémech způsobených hormonální nerovnováhou.

Hormonální jógová terapie podporuje plodnost, posiluje imunitu a omlazuje tělo.

KONTRAINDIKACE HJT či kdy je vhodná lékařská konzultace:

- Těhotenství
- Rakovina prsu
- Endometrióza
- Krátce po operacích
- Po kosmetické operaci prsu s doporučením lékaře
- Po úplné hysterektomii s doporučením lékaře
- Jiné operace a akutní stavy
- Větší myomy
- Srdeční potíže, po operaci srdce

- Před operací slepého střeva nebo krátce po operaci
- Nediagnostikované bolesti břicha
- Pokročilá fáze osteoporózy (při riziku zlomenin)
- Zvýšená funkce štítné žlázy (hyperthyreóza)
- Zánět vnitřního ucha (způsobující poruchy rovnováhy)

Více o HJT naleznete na www.joga-sarka.cz

Během začátku příštího roku plánují víkendový kurz v Sobotce. Během kurzu Vás naučí celou sestavu, kterou pak cvičíte již doma. Jelikož jedním z častých faktorů, které snižují hladinu ženských hormonů estrogenu a progesteronu, je i stres, naučí Vás také antistresové cviky a techniky. Cviky sestavy jsou jednoduché a mohou je cvičit i ženy, které nemají žádnou zkušenost s jógou. Tato terapie je také doporučována všem ženám od 35 let jako prevence.

Je to takový „zázrak“, který musíte vyzkoušet samy na sobě – věřím, že nebudete litovat. Termín kurzu bude včas oznámen.

Těším se na Vás

Šárka Pávová – certifikovaná lektorka HJT pro ženy dle Dinah Rodrigues

MĚSTSKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM

Městské informační centrum pro své návštěvníky připravilo v předvánoční čas nové dárky, které u nás můžete pro své milé blízké zakoupit a věnovat pod stromeček. Pro vzpomínku na naše krásné město můžete koupit nové keramické hrnečky s motivem Humprechtu nebo našich krásných, zasněžených roubenek. A pro šetřílky

doporučujeme pokladničku – roubenku. A pro vaši drobotinu krásnou knihu od Lucie Seifertové – Český ráj a jeho tajemství, pro tatínky a dědečky knihu od Jiřího Waldhausera: Archeologie kraje básníků, archeologie Sobotecka v Českém ráji a Františka Dolenského: Historky veselé i smutné, Příběhy soboteckých hostinců a přezdívek...

A pro maminky a babičky? Třeba ochucenou mořskou sůl, koupelovou sůl i mýdlo. Vše s motivem Humprechtu. A pro všechny nabízíme stolní kalendář vydaný k 520. výročí povýšení Sobotky na město.

Krásné a klidné Vánoce a mnoho štěstí v novém roce.

Radka Vokounová

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

KULTURNÍ KALENDÁŘ

14. 12. 1567 se narodil známý vojevůdce **Jindřich Matyáš hrabě Thurn**, majitel panství Veliš a Roveň.
27. 12. 1797 se narodil sobotecký postřihač, pak městský písař a kronikář **František Xaver Macháček**.
11. 11. 1847 se narodil v Dolním Bousově moravský národopisec **Eduard Folprecht**, učil v Lanžhotě.
18. 12. 1877 se narodil malíř **Adolf Kašpar**; soboteckými motivy ilustroval povídku K. V. Raise Skleník.
19. 11. 1897 zemřel v Chotěboři okresní hejtman **Jan Nep. Gemrich**; v mládí působil také v Sobotce.
27. 12. 1897 zemřel novinář a spisovatel **Václav Durych**, 1886 autor prvního cestopisu Z Českého ráje.
10. 11. 1907 se narodil spisovatel a novinář **Adam Jist**; napsal i dvě knihy o básníku Václavu Šolcovi.
13. 11. 1907 se narodil středoškolský profesor a přírodovědec **Karel Janků**. Věnoval se rád botanice.
8. 12. 1907 zemřel mecenáš **František Beran**, čestný občan města Sobotky. Býval tu nájemcem Pošty.
- V prosinci 1907 zemřel v Rychnově n/Kn. loutkář **František Šimek**; jeho loutky jsou na Humprechtě.
8. 11. 1927 zemřel **P. Jan Tyrychtr**, po 46 roků farář v Přepěřích u Turnova a vikář tamního vikariátu.
22. 11. 1927 se narodil **František Hanuš** z Važic, výborný včelař a rychtář obce baráčníků v Sobotce.
24. 11. 1927 se narodil **Josef Flodрман**, poslanec a funkcionář KSČ, který v roce 1968 nezdal národ.
18. 12. 1927 se narodil v Oseku **František Kučera**, jeden z organizátorů festivalu Šrámkova Sobotka.
13. 11. 1937 zemřel mladý amatérský malíř Sobotecka **Josef Macoun** z Podkosti, syn tamního kováře.
20. 11. 1937 zemřel učitel **Leopold Švandrlík**, významný krajo­vý hasičský a samaritánský pracovník.
19. 12. 1937 zemřel průkopník motorismu, sobotecký kaplan, potom kněz církve čsl. **P. Jan Chromý**.
2. 12. 1937 zemřel významný právník a odborný spisovatel **JUDr. Václav Tomsa**, rodák z Přepěř.
1. 11. 1947 zemřel významný architekt a urbanista našeho kraje **Čeněk Musil**, působící v Jičíně.
4. 12. 1947 zemřel spisovatel a dramatik **František Zavřel**, autor divadelních her Kost a Valdštejn.
5. 11. 1997 zemřel hřmenínský chalupář **František Pultr**, bibliofil, kulturní pracovník Sobotecka.
16. 12. 1997 zemřel literární kritik **Jaroslav Šimůnek**, organizátor festivalu ŠS, čestný občan města.
27. 12. 1997 zemřel regionální spisovatel, básník a publicista **František Roubal**, rodák ze Samšiny.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 11. listopadu 2017 jsme na tradiční slavnosti přivítali nové občánky ve třech skupinkách. Uvítání provedla členka Zastupitelstva města Sobotka, paní Jana Knapová. Bylo jí představeno jedenáct nových občánků.

Dva chlapi - Libor a Václav, devět holčiček – Agáta, dvě Sofie, dvě Emy, dvě Elišky, Michaela a Anna.

Atmosféru celé slavnosti zpestřili přednesem básniček sobotečtí malí školáci Anička, Eliška a Pepa, které

připravila p. učitelka Šourková. Hrou na klávesy doprovodila slavnost slečna Eliška a ozdobily ji krojované baráčnícké tetičky.

Všem novým občánkům a jejich rodinám přejeme, aby byli spokojení, šťastní a zdraví.

Pavčina Guciová - matrikářka

BLAHOPŘEJEME

80 let se dožívá 29. listopadu dlouholetá výborná kronikářka Podkosti **Anna Vaňková-Ječná**. Od mládí výborná češtinářka vystudovala Vyšší hospodářskou školu v Turnově a pečovala o podkosteckou obecní knihovnu. Po úmrtí kronikáře Rudolfa Sušanky převzala také péči o místní kroniku, pořádala malé kulturní výstavy a psala do novin.

Stejně výročí oslavila 7. prosince také **MUDr. Marie Kafková**. Sobotku poznala rodačka ze Slezska jako manželka MUDr. Ivana Kafky, ale jako obvodní lékařka se zde usadila až v roce 1986. Do té doby působila v Libáni a čtyři roky pobývala v Libyi. V Libáni i v Sobotce se věnovala nejen lékařské praxi, ale spolu s manželem se zapojila do kulturního a sportovního dění.

Sedmdesátin se dožívá 14. listopadu pan **ing. Václav Šolc** z Řepova. Výborný znalec našeho kraje, výborný foto-

graf, zvláště mu děkujeme za krásnou knihu Mlýny na Klenici, která vyšla již ve dvou vydáních.

22. listopadu 1947 se narodil pan **František Kašpar**. Jako lesák vystřídal několik mysliven, od roku 2009 žije v Sobotce. Kromě svého povolání se věnuje včelařství, 15 let byl předsedou Včelařského spolku v Sobotce, pak byl zvolen předsedou okresního výboru. Je též zkušeným kronikářem a autorem četných článků v regionálním tisku.

Další gratulaci zasíláme do Národní knihovny v Praze, která je celoživotním působištěm **Mgr. Heleny Marečkové, roz. Slavíkové** z Mrkvojed. Ta oslavila 13. listopadu šedesátiny. Psala hlavně o významném knihovníkovi Janu Emlerovi. Lásku ke knihám a historii asi zdědila po svém otci, dlouholetém kronikáři Markvartic Jindřichu Slavíkovi.

K padesátinám blahopřejeme 5. prosince sochaři **Aleši Johnovi**, autoru pamětní desky Josefa Pekaře na hradě Kosti.

K. B.

JUBILEA

Dne 4. 10. 2017 oslavila krásné životní jubileum – 80. narozeniny, paní **Květa Pažoutová**. Narodila v Líšném u Jablonce nad Nisou. Po ukončení studia na Pedagogické škole byla vyslána do Sobotky jako učitelka mateřské školy. Tady pracovala přes 22 let a opatrovala několik generací dětí, které se k ní dodnes hlásí a vzpomínají na ni. Pak pomáhala dalších sedmáct let vést, jako ředitelka, Mateřskou školu v Libošovicích. S manželem Zdeňkem vychovali dvě dcery, Zuzku a Mirku. Má čtyři vnoučata a letos se stala prababičkou malého Lukáška.

Dnes žije v DPS a stále se snaží pracovat a být užitečná v baráčnickém spolku, kde pečuje hlavně o kroje a celkové vybavení baráčnické rychty. Paní Květa je stále čilá, ochotná pomoci tam, kde je třeba, všichni ji mají rádi. Teto Květo, jak ji říkáme, přejeme Ti stále zdraví a spokojenost.

Dne 14. 10. 2017 oslavila své životní jubileum – 85 let, paní **Marie Kverková**. Narodila se ve Šlikově Vsi. Po dvouletém studiu na obchodní akademii pracovala ve výkupu. Má jednoho syna, dvě vnoučata a čtyři pravnoučata. Později pracovala také v zemědělství v živočišné výrobě. Byla to práce těžká, stále na to vzpomíná, práci ale měla ráda. Dnes si vše pamatuje. Je sama, bydlí v DPS, moc se jí zde líbí. Každou středu ráda chodí do společenské místnosti poseďte s ostatními seniory a baráčníky.

Dne 24. 10. 2017 oslavila v libošovické Charitě 93 let paní **Věra Doškářová** ze Stéblovic. Do Charity ji chodí navštěvovat dcera Jindra. O paní Doškářovou se v Libošovicích dobře starají, je zde spokojená.

Dne 7. 11. 2017 oslavila krásné životní jubileum – 90. narozeniny paní **Stanislava Macounová**. Celý život šila

a hlavně aktivně působila v místním Sokole. Chodila cvičit, byla ráda, že jí sokolky přišly pográtulovat a zacvičit. Vzpomínala na mládí, bylo jí krásně, když byla mezi nimi. Přišel pográtulovat i syn s manželkou, kteří ji i tak stále navštěvují.

Dne 23. 11. 2017 oslavila své životní jubileum – 80. narozeniny paní **Ludmila Jindrová**. Při naší návštěvě měla krásné květiny od vnučky z Anglie. Paní Liduška se narodila společně se sestrou dvojčetem v Sobotce, v rodině manželů Kynclových. Její otec byl známý pekař, pekl výborný chléb a housky. Paní Jindrová navštěvovala Základní školu v Sobotce, zpívala v souboru Čeňka Pekaře. Po základní škole nastoupila do školy pro železničáře v Mladé Boleslavi. Následně pracovala na dráze. Vdala se a s manželem mají dvě děti – Moniku a Ivka. Děti vychovali vzorně, jsou hodné a vzdělané. Dohromady mají čtyři vnoučata a pět pravnoučat. Určitou dobu bydleli v Turnově, tam paní Jindrová 30 let vařila ve školce. V současné době bydlí v Sobotce ve svém domku, který udržují a také se starají o zahradu. Povídání s manželi Jindrovými bylo pěkné, pan Jindra píše verše. Paní Jindrová nám přečetla báseň, kterou jí manžel daroval k narozeninám.

Dne 27. 11. 2017 oslavila 91. narozeniny paní **Zdena Fojtíková** ze Sobotky. Je stále usměvavá, pěkná paní. Je ráda, že má mnoho přátel, kteří ji mají rádi. Při návštěvě byl její stůl plný květin. Od svých čtyř let cvičila, svůj celý život zasvětila Sokolu, i dnes si doma, pokud to jde, občas zacvičí. Má tři děti, pět vnoučat a jedno pravnouče. Bydlí se synem, který se o ni vzorně stará.

Paní Fojtíkové a všem listopadovým oslavenkyním přejeme zdraví, pohodu a spokojenost.

Hana Rulcová

OPUSTILÍ NÁS NAVŽDY

ŘÍJEN

Dne 24. října ve věku 47 let zemřel náhle pan **Václav Lhota** ze Sobotky. Dne 28. října zemřel v požehnaném věku 91 let pan **Jaroslav Štěpánek** z Podkosti. Dne 31. října zemřel v požehnaném věku 87 pan **Ing. Arch. Rudolf Hošek** ze Sobotky.

LISTOPAD

Dne 3. listopadu zemřel náhle ve věku 62 let pan **Jindřich Kolumpek**, rodák ze Sobotky. Dne 5. listopadu zemřel ve věku 74 let pan **Rudolf Houžvička** ze Sobotky. Dne 10. listopadu zemřel ve věku 65 let pan **Jiří Jonáš** ze Sobotky. Dne 14. listopadu zemřela tiše v požehnaném věku 93 let paní **Marie Kolnerová** ze Sobotky.

ING. ARCH. RUDOLF HOŠEK

*19. 5. 1930 †31. 11. 2017

Do Sobotky se přistěhoval s rodiči v 8 letech, zde prožil v rodinném domku v Zahradní ulici 449 prožil celý svůj život. Absolvoval Vyšší průmyslovou školu stavební v Mladé Boleslavi, vystudoval Vysokou školu architektury a pozemního stavitelství v Praze. Od roku 1960 pracoval jako ředitel Okresního investorského útvaru v Jičíně a později jako vedoucí odboru výstavby. V závěru své pracovní činnosti byl ve funkci hlavního

architekta okresu Jičín. Na Městském úřadu v Sobotce pracoval v komisi výstavby životního prostředí, pracoval i jako soudní znalec v oboru stavebnictví.

Odešel v požehnaném věku 87 let, které s láskou věnoval své rodině. Zanechal po sobě manželku, 2 děti, 4 vnoučata a 2 pravnučky.

Rodina Hoškova

ZA JINDROU KOLUMPKEM

Pan Jindra Kolumpek se narodil 7. 9. 1955. Mládí prožil v rodném domě pod Humprechtem čp. 365. Do základní školy chodil v Sobotce a už zde projevoval velký zájem o hlavní sport Sobotky, fotbal. A že na staré hřiště „Pod Humprechtem u dubu“ to měl se starším bratrem Jardou vlastně ze soboteckých kluků nejbližší. Kluci tam byli téměř každý den. Jindra prošel všemi kategoriemi hráčů. Od žáků, dorost až po I.A mužstvo. Pro fotbal měl vynikající předpoklady – atletickou postavu, fyzickou kondici, technickou vybavenost a velkou bojovnost. Nerad prohrával. V roce 1970 nastoupil do Učiliště AZNP Mladá Boleslav, obor strojní zámečnický. Již v 16-ti letech se ve fotbale dostal do I.A mužstva, a to na turnaji v Rovensku pod Troskami. Měl tzv. střídavý start za dorost a dospělé. Naskočil tak mezi takové matadory jako Jarda Havlík (32 let) nebo Mojka Lipský (31 let). I na učilišti, které ukon-

čil v roce 1974, hrál za výběr učiliště a reprezentoval tým Mladou Boleslav. Po svatbě v roce 1976 se s manželkou Zdenou přestěhoval do Jičína. A ihned přišly nabídky na přestup – TJ Jičín, Sokol Milíčevy. Obě družstva v té době hrála krajský přebor Východočeského kraje. Jindra ale i nadále zůstal věrný Sobotce, a to až do konce svého aktivního sportovního života. Aktivní čin-

nost ukončil ve svých 38 letech v roce 1993. Vytvořil rekord v počtu odehraných zápasů za I.A mužstvo, a to 730! A vstřelil 2056 branek! I v době výkonu vojenské služby u pohraniční strážě v letech 1974 až 1976 hrál za civilní mužstvo Jiskra v Hranicích u Aše I.A třídu. Vrcholem jeho sportovní i trenérské kariéry se stal rok 1984, kdy jako hrající trenér postoupil do krajského přeboru Východočeského kraje. V rámci kraje byl znám i jako rozhodčí. V této činnosti bohatě uplatňoval své dlouholeté zkušenosti hráče. Ve svém sportovním „důchodu“ ještě stále ved neregistrovanou „Javůrkovu louku“ za kterou i hrál. Sobotku stále navštěvoval, měl radost z výsledků našeho současného I.A mužstva, které bojují o postup do krajského přeboru. Pa Kolumpek sledoval i úspěšně probíhající rekonstrukci našeho stadionu. Úplného dokončení se už ale nedožil.

Jaroslav Kolumpek

ZEMŘEL DOC. RADKO VOLF

Život je krásný, život je krutý. Osciluje mezi těmito dvěma póly a přináší častá překvapení. Příjemná i smutná, očekávaná i nečekaná. K těm, které mi málem vyrazilo dech, patřilo při mé náhodné návštěvě Sobotky smuteční oznámení ve výkladním okně Krejčíkovy pohřební služby a na něm jméno Radko Volf...

Radka jsem znal od dětství. Chodíval jsem k jeho otci Tondovi Volfovi, který mi půjčoval moderní poezii a bavíval se se mnou o literatuře. Od té doby mám rád Nezvalovu Manon. Byl snad první dospělý, kdo mi nabídl tykáni. A sám také psal. Dobře. Krátce byl i předsedou soboteckého MNV a ukládal Šrámkovu urnu do hrobu, patřil k první generaci organizátorů Šrámkovy Sobotky.

Radko byl jeho jediný syn. Narodil se 6. září 1944 v Sobotce. Paní Radmila Volfová, maminka, po níž měl jméno, byla tichá vládkyně domácnosti. Radko měl hezké kultivované dětství. Patřil do party mládeže, kterou jsem tak trochu vedl. STOVKA (Sobotecký Turistický Oblastní Vlastivědný Kroužek Amatérů). Prázdninový tábor soboteckých dětí na Otavě v Dědovicích. A další akce, na nichž jsem Radka více poznával. Těch vzpomínek by bylo!

Pak vystudoval mnichovohradištskou jedenáctiletou (nezapomenutelně líčil, jak v rámci jakéhosi zemědělského bloku praktického vyučování se snažili jezdit na prasátkách) a jeho další kroky vedly do Prahy na Vysokou školu chemickotechnologickou. Tu dokončil roku 1966 a té zůstal věren až do smrti. Student, vědecký pracovník, aspirant, odborný asistent, od roku 1990 docent. Obor technická analytická a fyzikální chemie. Spolupráce se zahraničními univerzitami, s IKEMem, Zentivou. Publikování doma i v zahraničí: Německo, Velká Británie, Francie, USA. 117 publikovaných odborných prací, autor nebo spoluautor 70 patentů „zvláště v oblasti automatická analytická kontrola a instrumentální analýza především v oblasti elektrochemických metod a chemických sen-

zorů“. Těmto věcem jsem samozřejmě nerozuměl, ale rozuměl jsem tomu, že Radko zůstal po celý život věrným Sobotákem. I když si s manželkou Kamilou pořídili chalupu v Jižních Čechách. Zde si oblíbil práci na zahrádce a rybaření, zvláště pstruhařinu. V Sobotce zůstal hluboce zakořeněn, tady chodil na houby, sem jezdil na srazy spolužáků, zde odpočívá v rodinném hrobě.

Radko byl i spolupracovníkem našeho časopisu. Pamatuji se dobře na jeho první příspěvek ve 2. ročníku ZŠS 1965, nazvaný *Mé dojmy z Finska*. Byl tam na studentské praxi a i v tomto článku vzpomínal, jak se těšil na návrat do Sobotky a jak svým kolegům z celého světa rozdával pohlednice Českého ráje. Článek vyšel s malým zpožděním, protože nejdříve ho nepropustil cenzor na ONV (prý kvůli nějakým nevyjasněným vztahům mezi ČSSR a Finskem), až při druhém pokusu se dal obměkčit.

Ovšem nejvíc mě Radko potěšil, když mi ochotně přispěl do sborníčku *Sobotka 88*, který jsme připravili k X. rodáckému sjezdu. Snad nebude na škodu, když si ten příspěvek připomeneme. Dokazuje nejen jeho sobotecký patriotismus, ale i smysl pro humor.

„Jak jsem roku 1974 objevil v travertinovém potoce za obcí Vesec uran? Při četných klukovských výpravách do skalních masivů v blízkosti hradu Kosti jsme s kamarády „objevili“, že v některých potůčcích se vylučuje na do potoka spadlých větvičkách, šiškách a oblázcích travertin, a to ve značně silných vrstvách. Některá léta byl vylučovaný povlak amorfní a nevhledný, jiná překrásně krystalický, slabě nažloutlý až zlatavě zabarvený. Nejkrásněji vybarvený byl v potůčku před zbytky starého mlýna při vstupu do Plakánku u Vesce.

Po létech jsem se rozhodl, že se na věc podívám a zjistím, proč některé roky vzniká zlatožlutá varianta anebo naopak ošklivá modifikace. Někdy v květnu roku 1974, když se právě začala ona překrásná varianta vylučovat, odebral jsem potřebné vzorky a odvezl si je na pracoviště. Protože výzkum se musí dělat systematicky, a to

od kvalitativní analýzy, učinil jsem tak i já. Spektrální analýza prokázala přítomnost vápníku, hořčíku, draslíku, sodíku, stopy železa, ale také řádové setiny procenta uranu.

Co se v těch prvních okamžicích odehrávalo v mé hlavě lze slovy jen těžko popsat. Představa zdevastovaného Českého ráje, těžní věže u Semtinské lípy, čilý ruch „lehkých“ nákladních vozidel, to všechno byly zdrcující faktory, s nimiž se lokální patriot soboteckého typu jen těžko vyrovnává.

Samozřejmě po chvíli zvítězil zdravý rozum. Kolegové pracovali v té době na výzkumu nové metody pro stanovení obsahu uranu. Mé vešecné vzorky naimpregnovali, údajně aby se mi do nich nedostaly bakterie „couli“, jak po mém útoku prohlásili. Můj útok byl silný a slovní. Nadávka „voli mexický“ byla nejslušnější, jakého ražení byly ty ostatní nelze slovy popsat, natož je citovat.

No a co závěrem? Problém zlatožlutého travertinu nebyl doposud vyřešen. Snad až v penzi bude krapítek času na to, abych se s tím vypořádal. Možná, že mne někdo, například jiný mladší lokální chemický patriot, předběhne – a to bude moc dobře. Musí si ale dát pozor, vzorky nedat z ruky a dobře je zamykat, aby jako já neobjevil „objev“.

Radko už svůj záměr nesplní, i když se své vědě a svým studentům věnoval do poslední chvíle. Zemřel náhle 13. září 2017 v nemocnici v Českých Budějovicích ve věku 73 let. Na soboteckém hřbitově přibyl další památný hrob. Nechtě je Radko příkladem další generací technicky zaměřených Sobotáků!

Karol Bílek

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE A OKOLÍ

16. 12. / 10:00 ŽIVÉ JESLIČKY

– náměstí v Sobotce

Přijďte si zpříjemnit adventní čas k živým jesličkám a nasát vánoční atmosféru spolu s Ježíškem, zvířátky a Třemi králi.

16. 12. / 18:00 VŮNĚ VÁNOC

– Městské divadlo Solnice v Sobotce

Studio Šrámkova domu vás zve na čtyři divadelní představení s atmosférou Vánoc / vstupné dobrovolné

30. 12. / 16:00 NOVOROČNÍ KONCERT

– Kostel sv. Maří Magdalény v Sobotce

Pavla Švestková – mezzosoprán, **Robert Fuchs** – varhany
Přijďte se zaposlouchat do nádherné a niterně mrazivé árie Sestry Pascaliny od B. Martinů nebo zazpívat koledy Čas radosti veselosti a další / vstupné 120,- Kč, děti zdarma

VÝSTAVY – Městská knihovna F. Šrámka Sobotka.

Výstava fotografií www.fotosportmb.cz fotografů Miroslava Polacha a Petra Linhart 3. 12. 2017 – 31. 1. 2018.

Muzeum F. Šrámka – vstup přes MIC.

Výstava panenek ze sbírek Zuzany Dlouhé a Radky Vokounové.

Sbírka betlémů – Dagmar Leichtové. 3. 12. 2017 – 12. 1. 2018.

21. 1. / 14:00 ŠRÁMKOVSKÉ MATINÉ 2018

– sál spořitelny v Sobotce

Tradiční lednový vzpomínkový pořad. **Josef Drahoňovský** – sochař, glyptik a pedagog se vztahem k Sobotce. Autoři pořadu – **Vlastislav a Květoslava Hnízdovi**, přednes **Eva Kordová**, klavírní doprovod **Martin Hybler**.

26. 1. / 18:00 MODRÁ KREV SOBOTECKA – Černinové
– sál spořitelny v Sobotce

10. 2. / 20:00 MĚSTSKÝ PLES

– sokolovna Sobotka

Město Sobotka a MKS Sobotka a kapela Nine Orchestra vás srdečně zve na taneční parket. Těšit se můžete na bohatou tombolu a překvapení nejen půlnoční. vstupné 150,- Kč, předprodej v MIC 120,- Kč

22. 2. / 18:00

VÝŽIVNÉ – teorie, paragrafy, otázky, odpovědi

– Muzeum F. Šrámka

Zveme vás na přednášku PhDr. Radky Vokounové.

Prodej vánočních stromků na plantáži – velký výběr

každou sobotu a neděli, jinak po domluvě

tel.: 728 940 550 / 602 839 686

Vyskeř – Chlum, Mrázkovi

RYBA A SALÁT, ODLEHČENÁ KLASIKA

Ingredience:

pstruh
máslu byliny sůl pepř

2 červené řepy
2 červené cibule
8 malých brambor
pomeranč
celozrnná hořčice
rukola
olivový olej
sůl pepř

Čerstvého pstruha naplníme směsí bylin, na rybu dáme plátek másla, osolíme, opepříme. Dáme do zapékací mísy nebo pekáč a dáme péct. Po upečení doporučuji pro servírování rybu obrátit na kosti a kůže.

Na salát si připravíme den předem červenou řepu a brambory, které necháme předvařit. Následně jak brambory, tak řepu nakrájíme (na kostičky, nebo měsíčky tak, jak to komu vyhovuje). Celou cibuli po oloupaní rozkrojíme na čtvrtky a dále rozdělíme. Kdo má rád cibuli, ponechá ji na větší kousky. Všechny suroviny dáme do pekáčku, osolíme, opepříme, promícháme, pokapeme olivovým olejem a dáme péct. Mezitím si připravíme zálivku. Odšťavíme půl nebo celý pomeranč. Do této šťávy přimícháme olivový olej a jednu či dvě lžičky hrubozrnné hořčice. Vše prošleháme. Upečenou zeleninu přendáme do velké mísy, aby se nám vše lépe promíchalo. Zalijeme zálivkou. Rybu se

salátem naservírujeme na talíř. Salát dle chuti zasypeme čerstvou rukolou. Pro lepší vyvážení chutí doporučuji používat pomerančový pepř.

**Do nového roku
novou a zdravější chuť
přeje redakce ZŠS.**

Vítání občáňků – foto: H. Žaloudková

Vítání občáňků – foto: H. Žaloudková

Vítání občáňků – foto: H. Žaloudková

Taneční kurz 2017 – prodloužená. foto: M. Šimůnek

NOVOROČNÍ KONCERT

30 | 12 | 2017 16:00

PAVLA ŠVESTKOVÁ | MEZZOSOPRÁN

ROBERT FUCHS | VARHANY

KOSTEL SVATÉ MAŘI MAGDALENY

VSTUPNÉ
120.-
DĚTI ZDARMA

Rozsvícení vánočního stromu v Sobotce

Rozsvěcení vánočního stromečku – ohnivá show Rudolfa Stezky

Sobotké sokolky v cukrárně „Stáza“ v Sobotce

KRÁSNE PROŽITÍ
SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH
A MNOHO ŠTĚSTÍ,
ZDRAVÍ A SPOKOJENOSTI
V ROCE

2018

MĚSTO SOBOTKA

KRÁSNE A KLIDNÉ
vánoční svátky
a šťastný nový rok 2018

Přeji zaměstnanci MKS Sobotka
a redakce Zpravodaje ŠS.

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky – vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA, nám. Míru 3, 507 43 Sobotka
tel.: 493 571 618; e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz. Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová, redakční rada: Karol Bílek,
Jan Janatka, Marie Sekerová, Magdaléna Šrůtová, Radka Vokounová. Externí spolupracovníci Lubor Jenček ml., Ilona Jalovecká.

Grafická úprava a tisk: MS Polygrafie s. r. o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.ms-polygrafie.cz.

Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady Zpravodaje. Za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.

ISSN 12 12 – 7906; MK ČR E 11563. Uzávěrka dalšího čísla 26. 1. 2018.